

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

1. ČÍSLO / XXI. ROČNÍK

12 Kč • 0,55 €

6. LEDNA 2013

Z obsahu:

Etapy Božího zjevení v dějinách světa a člověka

Katecheze Benedikta XVI.
při generální audienci
12. prosince 2012
- strana 2 -

Budoucnost Charity

Mons. Jan Graubner
- strana 4 -

Svědectví

Ivana Dragičeviče

Svědectví z Medžugorje
ve Vídni v domě
sv. Štěpána 25. 9. 2012
- strana 6 -

Mám radost, když Medžugorje vstupuje do domu

- strana 7 -

Katechismus andělů (5)

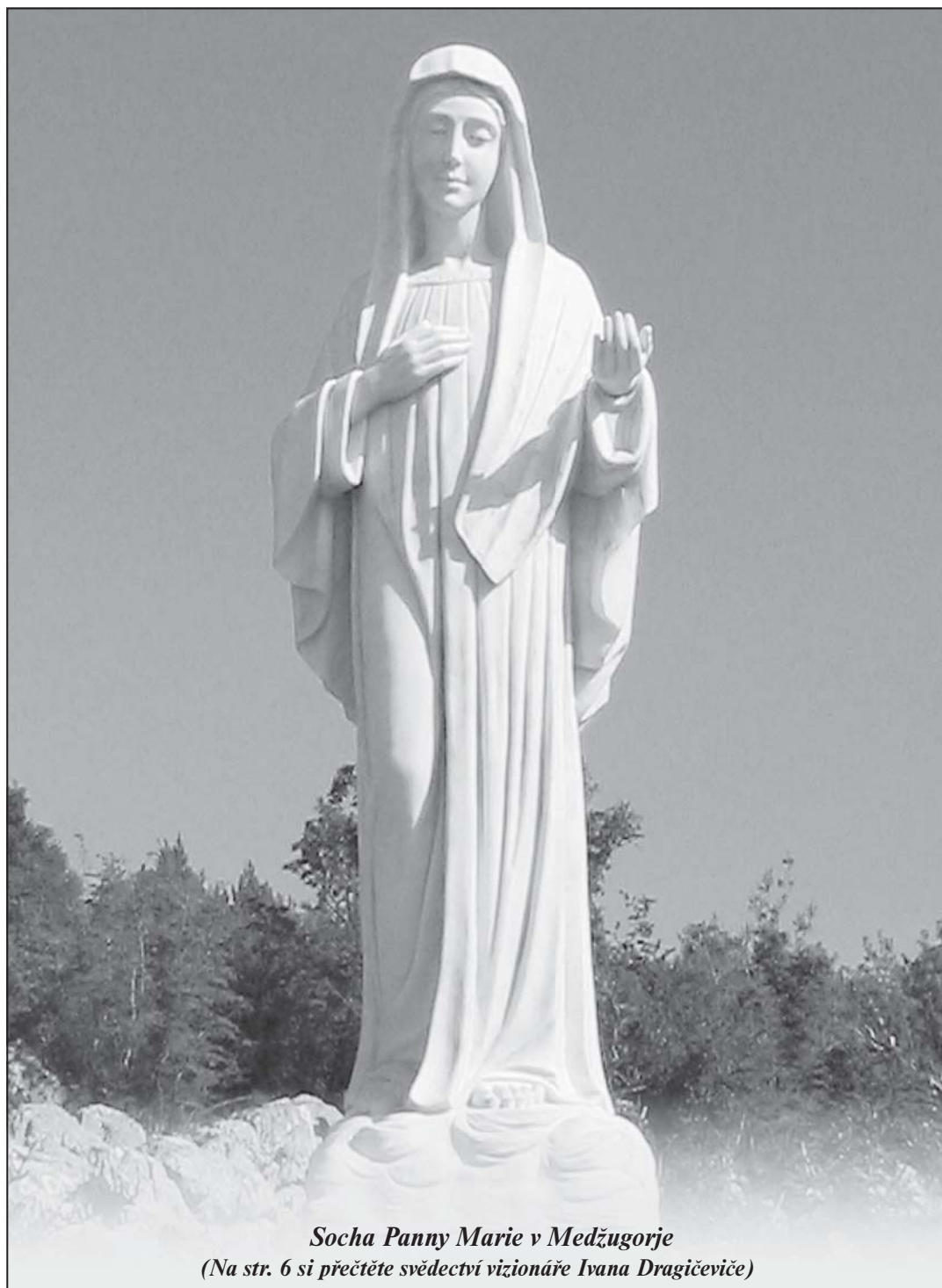
- strana 8 -

Kdo běží rychleji, nedojde dříve do cíle

Poutníci ve jménu Božím.
Na pódiu s arcibiskupem
Santiaga de Compostela
- strana 10 -

Ježíš nespojuje kralování s politickou vládou, ale s pravdou

Z homilie Benedikta XVI.
v bazilice sv. Petra
25. 11. 2012
- strana 12 -

Socha Panny Marie v Medžugorje

(Na str. 6 si přečtete svědectví vizionáře Ivana Dragičeviče)

Editorial

„Milé děti, přicházím, protože vám chci říci, že Bůh je. Proto se pro něho rozhodněte a běžte spolu s ním do budoucnosti.“

Nemůže být lepší výzva na začátku občanského roku. Slova Panny Marie, která sdělila mezžugorskému vizionáři Ivanu Dragičevićovi (str. 6), jsou jednoduchou odpovědí na mnohé otázky, které si v novém roce vždy klademe. BŮH JE. A není nic lepšího, než JÍT S BOHEM i v letošním roce.

Rok víry, Rok Eucharistie – opravdu intenzivní ROK S BOHEM. Benedikt XVI. ve své katechezi slovy Mojžíše upozorňuje: „Jen si dej pozor, abys nezapomněl na všechno, co učinil Bůh.“ Člověk je tvor zapomnětlivý, ale právě proto je potřeba, aby katolík šel příkladem a připomínal neustále mocné Boží činy, ukazoval na jeho stvořitelské dílo, krásu lidského společenství sjednoceného v Boží lásce, krásu dobré rodiny, mocnou ochranu a přímluvu Panny Marie.

Zastavujeme se také nad tématy naprosto lidskými. Charita, volby... Ale i nad tématy duchovními, která pozvedají lidskou duši k Bohu – poutě, zpověď, modlitba... To vše tvoří jednotu lidské osoby, jednotu těla a duše. Je třeba udržovat je v důstojnosti a v ryzí čistotě vzhledem k našemu nejvyšší vznešenému Tvůrci – to by mělo být naším křesťanským cílem, předsevzetím na začátku roku. Není třeba dávat si malé pozemské cíle, naopak je nutné jít k podstatě, k jádru našeho bytí. Třeba malými kroky, ale jít, jít za Bohem, jít s Marií.

Při čtení Ivanovy promluvy ve vídeňské katedrále vidíme, že Panna Maria ukazuje na svého Syna a přivádí nás k němu – nejlépe přijetím Ježíše ve mši svaté. V Roce Eucharistie tak příznačné... Čtěme pozorně, co nám Matka Boží říká, jsou to jasné, srozumitelné recepty na naši bolestnou pozemskou pouť. Když aspoň jeden z nich pronikne náš život, pak bude letošní rok určitě lepší než ten loňský. Možná ne podle našich představ, ale Bůh sám ví, co je pro nás nejlepší. A i když jsme někdy unaveni pozemským žitím, rozhodněme se znovu pro Boha a postavme Ho na první místo, vždyť On je cesta, pravda a život.

Daniel Dehner

Etapy Božího zjevení v dějinách světa a člověka

Katecheze Benedikta XVI.
při generální audienci 12. prosince 2012

Draží bratři a sestry, v minulé katechezi jsem mluvil o Božím zjevení jako o sdělení, které poskytuje Bůh o sobě samém a svém plánu vstřícnosti a lásky. Toto zjevení Boha se včleňuje do dějin lidstva a lidského času. Dějiny se tak stávají „místem, kde můžeme zjišťovat Boží působení ve prospěch lidstva. Zasahuje nás v tom, co je pro nás důvěrně známé a snadné k ověření, protože se jedná o naše každodenní prostředí, bez něhož se nedokážeme pochopit.“ (*Fides et ratio*, 12)

Evangelista Marek – jak jsme slyšeli v úvodu generální audiencie – jasně a stručně podává východiska Ježíšova kázání: „Naplnil se čas a přiblížilo se Boží království.“ (Mk 1,15) To, co osvěcuje a obdařuje dějiny světa a člověka plným smyslem, rozzářilo se v betlémské jeskyni. Je to mystérium, o němž budeme zanedlouho o Vánocích rozjímat, tedy spása, která se uskutečňuje v Ježíši Kristu. Bůh v Ježíši Kristu manifestuje svoji tvář a žádá po člověku, aby se rozhodl Jej uznat a následovat. Bůh se zjevil v dějinách, aby s člověkem navázal vztah dialogu a lásky a dal nový smysl celému lidskému putování. Dějiny nejsou pouhou posloupností staletí, roků a dnů, nýbrž časem určité přítomnosti, která jim dává plný smysl a otevírá je k pevné naději.

Kde můžeme vyčíst jednotlivé etapy tohoto Božího Zjevení? Místem, kde lze objevit události tohoto putování, je především *Písmo svaté*, a chtěl bych proto znovu všechny pozvat, aby v tomto Roce víry častěji brali do rukou Bibli, četli ji a rozjímalí a věnovali větší pozornost liturgickým čtením nedělní mše. To vše představuje cennou potravu naší víry.

Čtení *Starého zákona* nám ukazuje, že Boží zásahy do dějin lidu, jež si Bůh vyvolal a se kterým uzavřel smlouvu, nejsou fakta, která pominou a upadnou do zapomnění, ale stávají se „pamětí“, tvoří „dějiny spásy“, které v povědomí izraelského lidu žijí skrze slavení těchto spásných událostí. V knize *Exodus* Pán

ukazuje Mojžíšovi, jak slavit velký moment osvobození z egyptského otroctví, židovskou paschu, těmito slovy: „Tento den si uchováte jako památný a budete ho slavit jako Hospodinův svátek. Bude te ho slavit po všechna svá pokolení jako věčné ustanovení.“ (Ex 12,14) Pro veškerý izraelský lid se upamatování na to, co Bůh učinil, stává určitým druhem trvalého imperativu, aby plynutí času bylo značeno živou pamětí minulých činů, které tak znovu den po dni formují dějiny a zůstávají přítomny. V knize *Deuteronomium* se Mojžíš obrací k lidu slovy: „Jen si dej pozor a velmi na sebe dbej, abys nezapomněl na všechny události, které viděly tvé oči. Ať nevymizí z tvého srdce po všechny dny tvého života; nauč jim své syny i vnuky!“ (Dt 4,9) A říká to také nám: „Jen si dej pozor, abys nezapomněl na všechno, co učinil Bůh.“ Víra je živena objevováním a pamatováním neustále věrného Boha, který řídí dějiny a je bezpečným a stabilním základem, na němž je třeba stavět vlastní život. Také hymnus *Magnificat*, který Panna Maria pozvedá k Bohu, je vznešeným příkladem těchto dějin spásy, této památky, která zpřítomňuje a uchovává Boží působení. Maria opěvuje milosrdné působení Boha v konkrétním putování svého lidu, věrnost příslibům smlouvy daným Abrahamovi a jeho potomkům. To vše je živou pamětí Boží přítomnosti, která nikdy nepomine. (srov. Lk 1,46-55)

Pro Izrael je exodus ústřední dějinnou událostí, která zjevuje Jeho mocné působení. Bůh osvobozuje Izraelity z egyptského otroctví, aby se mohli vrátit do zaslíbené země a klanět se Mu jako jedinému a pravému Pánu. Izrael se nevydává na cestu, aby se stal lidem jako ostatní a měl také svoji národní nezávislost, nýbrž aby sloužil Bohu kultem a životem a vytvořil tak Bohu ve světě místo, kde je Ho člověk poslušný a kde je Bůh přítomen a uctíván. Přirozeně nejenom

Dokončení na str. 11

Všem, kdo hledají Pána s upřímným srdcem, dostane se dnes veliké útěchy. Chceš-li, můžeš se přesvědčit, že nezáleží na tom, jak máš k němu daleko, ale na tom, zda opravdu chceš patřit k pokolení těch, kdo po něm touží, kdo hledají tvář Jakubova Boha⁽¹⁾.

Přenes se v duchu daleko na východ a můžeš zde potkat neobvyklé poutníky. Zeptej se jich na cíl jejich cesty a oni ti rádi odpovědí, že směřují do zaslíbené země, aby se tam poklonili novorozenému Králi. Není to i tvoje dávná touha? Přidej se k nim. Brzy poznáš, že jsou to lidé nejen vzdělaní, ale především moudří. Tato jejich opravdová moudrost je naučila pokoře a naplnila touhou poklonit se Tomu, od něhož všechna moudrost vychází. Co jiného než pokorná moudrost jim otevřela oči, takže uviděli jeho hvězdu na východě. Hluboký a upřímný zájem poznat Spasitele je mezi všemi ostatními učinil obdivuhodně vnímavými pro zvláštní znamení Hospodinovy přízně. Bůh se nezjevuje tomu, kdo jej nechce.

Vydali se na cestu a vůbec se neohlížíje na to, že jsou sami. Nikdo je nenásleduje. Ale jim nevadí ani posměšky a pohrdání, tím méně daleká cesta. Jdou za svým cílem, protože vědí, čemu uvěřili. Poděkuj jim za tento jejich příklad, upevni svou víru a posilni svou touhu.

Hledání není bez překážek. Právě na tom místě, kde by měli být u cíle, setkávají se svatí mužové jen s údivem a rozpaky. Jejich nečekaný příchod, ale ještě více jejich dotazy na novorozeného Krále vyvolávají v celém Jeruzalémě vzrušení. Není tu vidět ani hvězdu, kterou viděli na východě. Kam se nyní obrátit? Mudrci se nevzdávají. Podniknou všechno, co je v jejich silách, aby Dítě našli. Oceň jejich vytrvalost. Nedej se zaskočit ani tím, když nenajdeš pochopení právě tam, kde jsi je očekával jako samozřejmost. Pod svícem bývá tma.

Král Herodes se vzrušil nejvíce. Velmi dobře si je totiž vědom toho, že zaujal místo, které mu vlastně nepatří. Neseděl by na tomto trůně, kdyby nebylo protekce mocných okupantů a utlačovatelů zdejšího národa, kterému sice vládne, ale nezná ani to, co ví i ten nejprostší Izraelita. Má velmi daleko k tomu, čemu věří a čím žije tento lid. To, co má především na zřeteli, je jeho vlastní mocenské postavení.

Zdaleka přicházejí tvoji synové

*Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle*

Přišli jsme poklonit se Králi.

To však musí být velice vratké a nejisté, když se cítí tak silně ohrožen maličkým nemluvnátkem.

Pocit ohrožení je u krále tak silný, že se rozhodne pro okamžitá opatření. Ovládne dokonce své vzrušení, aby co nejlídněji přijal cizince, které by mohl využít ke svým záměrům. *Úlisnější nad máslo jsou jeho ústa, ale srdce má nepřátelské, nad olej lahodnější jsou jeho slova, jsou to však tasené meče.*⁽²⁾ Bůh si ovšem může posloužit i svým nepřítelem a jeho zlým úmyslem, aby dalekým poutníkům ukázal správný směr.

I židovští předáci a znalci Zákona se vzrušili, nikoliv však radostnou nadějí, že nastává dlouho očekávaný čas. I v jejich vzrušení je pocit nelibosti. Znají z paměti to místo Písma, které označuje rodiště Mesiáše. Pokud se opravdu narodil, stačí zajít do Betléma, přesvědčit se o tom a uvítat vytouženého Krále. Ale těmto sebevědomým znalcům se nechce na kolena. Je to podivné, ale zájem o pravého Mesiáše je jim cizí. K čemu je jim jeho blízkost, když ho nečekají! Zabydli se v současných poměrech, našli si pohodlný a výnosný způsob, jak budovat dojem, že slouží Bohu, i když žijí způsobem těch, kteří uctívají sami sebe. Osobní setkání s Bohem by mohlo otrást touto vyhovující jistotou. Jak mohou rozpoznat znamení novorozeného Krále ti, kteří ho odmítají? Až ho jednou osobně poznají, učiní totéž, k čemu se chystá ješitností zaslíbený Herodes: násilím ho odstraní. Jak nebezpečná je moc v rukou těch, kteří sledují jen své vlastní zájmy!

Pozvedni zrak k nebi. Hvězda se vrací. Když selžou Boží služebníci, Bůh si své věrné sám zavede tam, kde je očekává. Vstup s mudrci do Králova příbytku. Co je tu pro pouhé lidské oko královského? Chudí rodiče v nuzném prostředí, chudí dítě v nouzových podmínkách. Tito moudří Boží ctitelé však nesrovnávají to, co tu našli, se svými představami – přijímají skutečnost takovou, jaká je, a vykonávají to, kvůli čemu vážili tak dlouhou pouť:

Liturgická čtení

1. čtení - Iz 60,1-6

Vstaň, rozsviť se, Jeruzaléme, neboť vzešlo tvé světlo a Hospodinova velebnost září nad tebou! Hle, tma zahalí zemi a temnota národy, nad tebou však září Hospodin, jeho velebnost zazáří nad tebou. Národy budou kráčet v tvém světle a králové v tvé vycházející záři. Rozhlédni se kolem a podívej se: ti všichni se shromáždili, přišli k tobě. Zdaleka přicházejí tvoji synové, na zádech jsou přinášeny tvoje dcery. Spatříš to a zazáříš, radostí se zachvěje a rozšíří tvé srdce, neboť tě zaleje bohatství moře, poklady národů přijdou k tobě. Záplava velbloudů tě přikryje, dromedáři z Midjanu a Efy, přijdou všichni ze Sáby, přinesou zlato a kadidlo, rozhlásí Hospodinovu slávu.

2. čtení - Ef 3,2-3a.5-6

Bratři! Slyšeli jste, že Bůh mě pověřil pracovat pro vás na díle milosti. Ve zjevení mi totiž bylo oznámeno to tajemství. V dřívějších pokoleních to lidé nevěděli, ale nyní to bylo odhaleno z osvětlení Ducha jeho svatým apoštolům a kazatelům mluvícím pod vlivem vnuknutí: že totiž také pohané mají stejná dědická práva, že jsou údy téhož těla a že stejně i jim platí ona zaslíbení skrze Ježíše Krista, když uvěří kázání evangelia.

Dokončení na str. 4

Přišli se poklonit. Bez váhání a bez okolků padají na zem, neboť co je moudřejšího, spravedlivějšího a krásnějšího než poklonit se Nejvyššímu?

Jejich dary nejsou projevem pochlebnické vypočítavosti. Nepřišli si koupit Královu přízeň, nýbrž předat mu to, co mu patří: svůj obdiv, svou úctu, svou oddanost, svou vděčnost. Jejich největší odměnou je, že mohli Králi vzdát svůj hold. Raduj se z toho, že i pohanům se dostává milosti. Pro všechny platí Boží zaslíbení, ale pod jednou podmínkou: Jen skrze Ježíše Krista, když uvěří kázání evangelia. *Mnoho jich přijde od východu i od západu a zaujmou místo u stolu, ... ale synové království budou vyhnáni do temnot...*⁽³⁾

Proto povstaň a rozsviť se, ať z tvé tváře, tvých slov i tvého jednání i nevěřícím zazáří Hospodinova velebnost.

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ Ž 24,6; ⁽²⁾ Ž 55,22; ⁽³⁾ Mt 8,11-12

Budoucnost Charity

Charita slaví 20. výročí obnovení své činnosti. Za tu dobu vyrostla tak, že jen v Arcidiecézi olomoucké má dnes 1700 zaměstnanců. Při této příležitosti se konala v Olomouci konference, na které arcibiskup Jan Graubner kromě jiného pronesl následující slova.

Charita není jen nějaká sociální činnost, tím méně cesta k obživě či výdělku. (Naši pracovníci vydělávají obvykle o hodně méně než jinde.) Charita, jak říká její název, je především láska. Proč se jí věnuje církev? Písmo říká, že **Bůh je láska**. (1 Jan 4,8) My jsme uvěřili v Boha, který je láska. (srov. 1 Jan 4,16) Nejen uvěřili, ale my jsme ho přijali. My jsme se na křtu stali Božími dětmi, tedy dětmi Lásky s velkým L. Pro křesťana není možné, aby žil bez lásky. Sv. Jan ujišťuje: **Kdo nemiluje, nikdy Boha nepoznal**. (1 Jan 4,8) Kdybychom tedy byli bez lásky a prohlašovali se za věřící křesťany, nebyli bychom pravdiví. Mít v sobě Boha, který je Láska, znamená vyzařovat lásku.

Láska není jen cit, či příjemný pocit, láska je i věcí vůle. Láska chce dobro druhého. Křesťan, který se otevřel Bohu, ví, že důvod k lásce má v sobě, protože v něm přebývá sám Bůh, který je Láska. Bůh miluje všechny, jako slunce svítí na všechny, dobré i zlé. Ne podle toho, jestli si lásku někdo zaslouží.

Jedním ze základních projevů víry křesťana je láska. Jako se projevuje víra křesťana uctíváním Boha a snahou líbit se mu tím, že plníme jeho přání, vždyť: **Kdo mě miluje, zachovává moje slovo** (Jan 14,23), tak se víra projevuje také láskou k bližnímu. Jde o výraz osobního vztahu k Bohu a k Ježíši, který řekl: **Co jste udělali jednomu z těch nejposlednějších, mně jste udělali**. (srov. Mt 25,40)

LITURGICKÁ ČTENÍ - dokončení ze str. 3

Evangelium - Mt 2,1-12

Když se Ježíš narodil v Betlémě v Judsku za času krále Heroda, přišli do Jeruzaléma mudrci od východu a ptali se: „Kde je ten narozený židovský král? Uviděli jsme jeho hvězdu na východě, a proto jsme se mu přišli poklonit.“ Když to uslyšel král Herodes, ulekl se a s ním celý Jeruzalém. Svolal všechny velekněze a učitele Zákona z lidu a vypytał se jich, kde se má Mesiáš narodit. Řekli mu: „V Betlémě v Judsku, neboť tak je psáno u proroka: ‚A ty, Betléme v judské zemi, nejsi vůbec nejmenší mezi judskými předními městy, protože z tebe vyjde vládce, který bude panovat mému izraelskému lidu.‘“ Tehdy si Herodes tajně zavolał mu-

drce a zevrubně se jich vypytał na dobu, kdy se ta hvězda objevila, poslal je do Betléma a řekl: „Jděte a důkladně se na to dítě vpytujte. Až ho najdete, oznamte mi to, abych se mu i já přišel poklonit.“ Když krále vyslechli, vydali se na cestu. A hle - hvězda, kterou viděli na východě, šla před nimi, až se zastavila nad místem, kde bylo dítě. Jakmile uviděli hvězdu, zaradovali se nevyslovnou radostí. Vstoupili do domu a spatřili dítě s jeho matkou Marií, padli na zem a klaněli se mu. Otevřeli své pokladnice a obětovali mu dary: zlato, kadidlo a myrhu. Ve snu dostali pokyn, aby se k Herodovi už nevraceli, proto se vrátili do své země jinou cestou.

Někteří naši novináři téměř s radostí konstatují, že naše země patří mezi nejateističtější země světa. Ale první místo není vždy důvodem k radosti. Na pomyslné stupně vítězů se tlačíme také ve vymírání národa, v manželských rozvodech, v počtu dětí narozených mimo manželství, ale také ve zločinnosti dětí či zneužívání a násilí v rodinách, užívání drog, v počtu pohřbů bez pohřebních obřadů... To všechno asi není důvod k chlučení. U kořene všech těchto problémů vidím většinou nedostatek lásky, tedy nedostatek Boha, který je láska. Chceme-li přispět k řešení zásadních problémů společnosti, pak je třeba do ní vnášet Boha, který je láska. To je povinností církve, povinností křesťanů, to je hlavní náplň Charity.

V dějinách najdeme mnoho lidí, jejichž život a působení jsou ilustrací těchto slov i důkazem jejich pravdivosti. Za nesčetné zakladatele charitativních děl jmenujme jen blahoslavenou Terezu z Kalkaty. Oni pro službu lásky hořeli tak, že strhávali zástupy. To vidím jako první naši prioritu. My nechceme zůstat jen sociálními pracovníky. My chceme být svědky lásky, kteří strhávají celé zástupy k následování. Proto se nemůžeme spokojit s počtem pracovníků, který odpovídá počtu zaměstnanců, ale mluvíme o dobrovolnících, kteří mají svým počtem silně přesahovat počet zaměstnanců.

Především dobrovolníci mají být v Charitě garanty ohně lásky, který strhává další a rozšiřuje naši službu ve společnosti. Ziskat je a zapálit musí ovšem ti, kteří tvoří jádro charitního života. Nemáme všechny pracovníky věřící. Proto tím větší díl zodpovědnosti leží na věřících. Ovšem i ti, kteří se nepovažují za věřící v plném slova smyslu, mohou s církví spolupracovat na šíření Boží lásky ve světě a mohou být svědky Boží lásky skrze nezištnou službu. I kdybychom zakoušeli jakákoliv omezení, nesmíme rezignovat na svědectví lásky.

Tento úkol není snadný, proto: naši pracovníci kromě odborné přípravy potřebují také „formaci srdce“. **Je třeba je přivádět k takovému setkání s Bohem a Kristem, které by v nich probouzelo lásku a otevíralo jejich duši druhému, takže láska k bližnímu už pro ně nebude přikázání uložené, tak říkajíc, zvenku, ale důsledek vyplývající**

cí z jejich víry, která se stává činnou v lásce. (Deus caritas est, 31)

Vidím však ještě jeden velmi závažný úkol, který se snad může někomu zdát příliš ambiciózní, ale to nemůže být důvodem ke kapitulaci, ani žádnou výmluvou. Je třeba podílet se na změně smýšlení ve společnosti. K tomu nepotřebujeme učitelské katedry ani politické posty či vliv-

---

***Já vidím kořen krize
v sobectví, v zahledění na sebe,
v hledání vlastních práv a výhod,
větších majetků a dražších prožitků.***

***Pak je pro všechny málo.
Kdyby se změnilo myšlení natolik,
že bychom hledali dobro druhého
stejně jako to své, zjistili bychom,
že je pro všechny dost.***

---

né sdělovací prostředky. Naším dostatečně účinným nástrojem je služba lásky.

Pohled do dějin nabízí mnoho důkazů, že život z evangelia měnil zažité kulturní vzorce a budoval nové myšlení, křesťanskou kulturu. Jen připomeňme rovné postavení ženy, zánik otrokářství, bezplatné školství, postavení dětí a jejich práva, zušlechtění hrubého stylu života, zdravotnictví pro všechny a celou škálu sociálních služeb pro jakkoliv postižené či znevýhodněné. To ti, kteří brali evangelium vážně, začali myslet jinak než jejich okolí. Máme dokonce i svou vlastní zkušenost. Jen vzpomeňme, jak hlasitě se u nás před několika lety propagovala eutanazie a kolik lidí ji schvalovalo, protože chtěli být soucitní a měli před očima nevyčísitelné a těžce trpící lidi. Dokonce nezveřejněný průzkum u žáků posledních ročníků základních škol tehdy ukázal šokující postoj mládeže k trpícím a jakkoliv postiženým, kterým by (snad ze soucitu) naordinovali eutanazii. Příčinili jsme se o to, že už několik let v každém kraji naší republiky působí hospic, který nabízí umírajícím atmosféru rodinného přijetí a lásky, ale také paliativní léčbu. Tisíce příbuzných udělaly zkušenost, která změnila jejich pohled na eutanazii, takže dnes se tato hrozba pro lidskou důstojnost nepropaguje.

Dnešní společnost má mnoho problémů a všude se mluví o krizi přesto, že pat-

říme k nejbohatším zemím světa a v Evropě jsme zemí, kde je nejmenší hrozba chudoby. (Dobře vnímám i ty, kteří jsou skutečně v nouzi.) Já vidím kořen krize v sobectví, v zahledění na sebe, v hledání vlastních práv a výhod, větších majetků a dražších prožitků. Pak je pro všechny málo. Kdyby se změnilo myšlení natolik, že bychom hledali dobro druhého stejně jako to své, zjistili bychom, že je pro všechny dost. Kdybychom hledali dobro druhého, přestal by jeden druhého okrádat a skončilo by tunelování, korupce a další zločiny, protože těm, které máme rádi, přece neublížíme.

Čím může Charita přispět k tak významné změně smýšlení? Právě nezištnou službou z lásky, pro kterou získáme množství dobrovolníků. Začnou-li zvláště mladí dobrovolníci zakoušet radost z pomoci druhým a naučí se solidaritě, ochotě dávat nejen něco, ale i sebe samy, opustí kulturu smrti, jejímž výrazem je například užívání drog, a vydají se na cestu kultury života, otevrou se lásce, která nehledá sebe, ba je ochotná ztrácet sebe kvůli druhému. Pak se uzdraví i manželství a rodiny. Lidé budou schopni věrné lásky a přijímání dětí i jejich výchovy. Vždyť za krizi manželství stejně jako za demografickou krizí je neschopnost skutečné lásky, dávání sebe samého. Jestliže přibude láskyplných vztahů mezi lidmi, pak ubude i negativních jevů, jako je domácí násilí či bezdomovectví.

***Charita má obrovskou možnost
přispět k uzdravení světa
nejen ošetřením nemocných
a službou těm, kteří jsou na okraji
společnosti, ale praktickým
uskutečňováním lásky ...***

Charita má obrovskou možnost přispět k uzdravení světa nejen ošetřením nemocných a službou těm, kteří jsou na okraji společnosti, ale praktickým uskutečňováním lásky může přispět k uzdravení hlavních kořenů společenských nemocí. Nelekejme se velkých ambicí. Nečekají se od nás obrovské projekty, jen věrnost našemu poslání i v maličkostech, a to vždy jen v přítomnosti. Z těch kamínek může vzniknout nový obraz zdravější společnosti.

JE TŘEBA VÁŽIT SI NÁBOŽENSTVÍ

Víra dává člověku orientaci v životě. Tento názor zastává publicista, odborník na mediální etiku, Alexander Kissler z Mnichova. „Nábožensky orientovaní lidé zastávají na rozdíl od pověr a fundamentalismu ateistů realistický postoj,“ říká. „Jsou si vědomi, že člověk v sobě má velikost, která jej přesahuje, a že tato mohutnost může být kdykoli zmařena. Proto je také náboženství nejlepší ochranou před tím, aby člověk vyvyšoval sebe, čímž se vyznačuje postmoderní životní styl. Kdo na nic nevěří, nevěří v nic, ale věří na všechno možné.“

Věřící člověk má vždycky určitou pojistku proti všem příslibům záchrany ze strany mocných a bohatých tohoto světa. „Víš,“ říká Alexander Kissler, „že celá politika, veškerá ekonomika a státní zřízení se zabývají pouze »předposledními« skutečnostmi.“

Podle agentury kath.net

KDU-ČSL CHCE HÁJIT LIDSKOU DŮSTOJNOST A RODINU

Na celostátním sjezdu KDU-ČSL v Jihlavě 1. prosince 2012 odsouhlasili lidovci změnu některých paragrafů svých stanov. Za zmínku stojí body týkající se ochrany lidské důstojnosti od početí do přirozené smrti a rodiny jako společenství muže, ženy a dětí:

- KDU-ČSL hájí nezcizitelnou důstojnost lidské osoby od početí do přirozené smrti a principy společného dobra, spravedlnosti, subsidiarity a solidarity. Východiska pro řešení politických problémů nachází KDU-ČSL v křesťanské sociální etice.

- KDU-ČSL hájí rodinu jako společenství muže, ženy a dětí a považuje ji za základní podmínku života společnosti a státu. Rodina tu není pro společnost a pro stát, ale společnost a stát tu jsou pro rodinu.

Podle www.kdu.cz

Na začátku dnešního setkání bych vás chtěl srdečně pozdravit. Mám radost a jsem šťastný, že mohu být také dnes zase při tomto setkání modlitby a duchovní obnovy s vámi. Matka přichází k nám. Přichází k nám, protože by nám chtěla pomoci. Přichází k nám, a jedno z jejích prvních poselství, která pronesla, bylo: „**Milé děti, přicházím, protože vám chci říci, že Bůh je. Proto se pro něho rozhodněte a běžte spolu s ním do budoucnosti.**“ Matka přichází k nám. Obrací se na celý svět. Nikdy neřekla: „Milí Rakušané, milí Italové, milí Chorvatí!“ Ale vždycky a pokaždé říká: „Moje milé děti!“ Na konci každého poselství říká Gospa: „Děkuji, milé děti, že jste přijaly moji výzvu!“ A dnes by nám chtěla Gospa říci: „Děkuji vám, milé děti, že jste přijímaly moje výzvy, že chcete být mými nástroji, že chcete být mými apoštoly, kteří moje poselství rozšiřují.“ Gospa potřebuje apoštoly. Ale apoštolem může být jen ten, kdo poselství žije a tím je přináší k ostatním lidem.

Já vím, že mnozí z vás byli unaveni, když sem přišli: unaveni z tohoto světa, unaveni z rychlosti a tempa života. Mnozí jste přišli hladoví, hladoví po lásce, hladoví po pravdě a především hladoví po Bohu. A my jsme sem přišli k prameni. Vždyť Ježíš nás zve: „Pojďte ke mně, kdo jste unaveni a obtíženi. Já vám dám klid. Já budu vaší silou.“ Opravdu, v této době, ve které žijeme, volá nás také Gospa těmito slovy. Byla by ráda, abychom se rozhodli pro mír. A mír je jenom v Bohu. My jsme sem přišli, abychom se vrhli do jejího mateřského klína, abychom u ní našli bezpečí a ochranu. Přišli jsme k ní, abychom jí rekli: „Matko, modli se za

Svědectví Ivana Dragičeviče

Ve Vídni v dómě sv. Štěpána 25. 9. 2012

nás a polož za nás u svého Syna přímluvy za nás všechny.“ Matka se modlí za nás za všechny. Nese nás ve svém srdci, uschovala nás do svého srdce. A říká to tak krásně v jednom ze svých poselství: „Milé děti, kdybyste věděly, jak velmi vás miluji, radostí byste plakaly.“ Tak velice nás Gospa miluje.

Ivan Dragičević během zjevení ve Štěpánském dómě ve Vídni 25. 9. 2012

Pohleďte, 31 let milosti. Pro moji rodinu je to velmi veliký dar, ale jistě je to také velká zodpovědnost. Já vím, že mi Bůh mnoho dal, ale vím také, že po mně mnoho požaduje. Jsem si vědom zodpovědnosti, kterou nesu. S tímto vědomím

zodpovědnosti žiji každý den. Ale věřte mi, není to lehké, není to jednoduché, být s Gospou každý den, mluvit s ní každý den a být s ní spolu v tomto světle nebe. Vždyť když Gospa přijde, přinese s sebou vždycky kousek nebe. Za ní je vidět ráj. Vidím květiny, vidím anděly. Anděly, kteří zpívají. Není lehké po tomto setkání s ní se vracet zpátky do reality tohoto světa. Když budete moci Gospu spatřit jenom po dobu jedné vteřiny, jenom jedinou vteřinu, nevím, jestli váš život na této zemi bude ještě vůbec zajímat. Já potřebuji každý den několik hodin, abych po tomto setkání s ní přišel zase nazpátek do tohoto světa, ne úplně, ale aspoň částečně. Jestliže se mě ptáte, zda sto procentně přijdu zpátky, mohu vám říci: 31 let se vracím, ale ne úplně. Celý den čekám na toto setkání. Každý den myslím při všem, co dělám, jenom na to: Co mi Gospa dnes večer řekne? Bude s tím, co dělám, spokojená?

Co je to nejdůležitější, k čemu nás Matka volá? Která jsou ta nejdůležitější poselství, která nám za 31 let řekla? Chtěl bych vyzvednout osm, zvláštním způsobem, osm malých kamínek: **mír, modlitba, pokání a půst, láska, Eucharistie, zpověď, četba Písma svatého a poselství naděje.** Na začátku zjevení jsme byli zmateni, byli jsme tenkrát děti, já jsem měl 16 let. První otázka, kterou jsme jí položili, byla: „Kdo jste? Jak se jmenujete?“ A ona odpověděla: „Já jsem Královna míru. Přicházím, milé děti, protože mě posílá můj Syn, abych vám pomohla. Milé děti, mír, mír, jenom mír. Ať je mír! Ať vládne na světě mír! **Milé děti, mír musí být mezi člověkem a Bohem, mezi lidmi navzájem.**“ Tato slova jsou v této době, v níž žijeme, tak nutná. Matka přichází k nám. Přichází od Krále míru. Kdo ví lépe než Matka, jak potřebuje mír tento unavený svět, toto unavené lidstvo? Jak mnoho je mír dnes potřebný pro naše unavené rodiny, pro unavenou církev, pro unavenou mládež! Matka přichází k nám jako Matka církve. „**Milé děti, jestli jste silné, bude silná také církev. Když jste slabé, bude slabá také církev. Milé děti, vy**

Poselství Královny míru Ivanovi

„Milé děti, vyzývám vás také dnes, abyste se z celého srdce modlily a vzájemně se milovaly. Moje milé děti, vy jste vyvolené, abyste dosvědčovaly mír a radost. Když mír nebude, modlete se, a dostanete ho.

Skrze vás a vaši modlitbu bude mír stékat na zemi. Proto, moje děti, modlete se, modlete se, modlete se, protože modlitba uskutečňuje zázrak v lidských srdcích a ve světě. Já jsem s vámi a děkuji Bohu za každého z vás, kdo jste s vážností přijal modlitbu a žije jí.

Děkuji, že jste přijaly moji výzvu.“

Poselství 25. 9. 2012 Ivanovi ve Štěpánském dómě

jsste moje živá Církev.“ Milé děti, neexistuje živá Církev bez živých rodin. Rodina se musí dnes uzdravit na duchu. Jak je dnes krásné vidět Církev, dóm tak plný! Který kněz by si nepřál, aby jeho kostel byl každou neděli tak zaplněn? Vždyť my jsme ta živá Církev, my jsme plíce Církve. Gospa říká: „Milé děti, **vraťte modlitbu zpět do rodiny. Modlete se ve vašich rodinách. Postavte Boha ve svých rodinách na první místo. Kéž by vaše rodiny byly jako kaple, v nichž se modlí.**“ Nemůžeme také očekávat, že bude v Církvi více povolání, když nevrátíme modlitbu do rodin zpět, vždyť Bůh volá v rodinách, skrze modlitbu v rodinách. Skrze modlitbu v rodinách se rodí kněží. Tam volá Bůh.

Matka přichází k nám, vždyť ona by nám ráda pomohla, dodala nám odvahy, potěšila nás. Přichází k nám s božským lékem, lékem na naše bolesti. Ráda by naše bolesti vyléčila. Ráda by naše rány obvázála – s takovou láskou, s takovou mírností, s mateřskou vroucností. Chtěla by nás přivést k Ježíši a do ráje. V jednom poselství říká: „Milé děti, dnes, jako nikdy předtím, prochází lidstvo a svět těžkou krizí, ale největší krize, moje milé děti, je krize víry v Boha. Protože se lidé od Boha tak vzdálili, protože se vzdálili od modlitby. **Milé děti, dnešní svět vykročil do budoucnosti bez Boha. Milé děti, dnešní svět nemůže dát žádný mír. Mír, který dává svět, vás rychle zklame. Mír je jenom v Bohu. Proto se otevřete pro dar míru, modlete se za dar míru, k vašemu vlastnímu blahu.**“ Matka přichází k nám a volá nás všechny: „Milé děti, potřebuji vás. S vámi mohu mír uskutečnit.“

Každého 25. v měsíci dává Gospa poselství. Jednou mě den poté potkal jeden přítel a řekl mi: „Znám poselství, které Gospa včera řekla: Znovu říkala: »Modlete se, modlete se, modlete se, modlete se.«“ Řekl jsem svému příteli: „Ano, já znám to poselství také.“ A potom jsem se ho zeptal: „Začal ses už modlit?“ On si nebyl jistý. Tu jsem mu řekl: „Můj příteli, kdyby ses začal modlit, jsem si jistý, že by Gospa včera to poselství neopakovala, ale řekla by něco jiného.“ Podívejte se, to platí pro nás všechny. Když ona něco opakuje, pak to znamená, že něco není v pořádku. Vždyť Matka Boží nás chce usměrnit. Nepřichází k nám, aby nás strašila, ne aby mluvila o konci svě-

Mám radost, když Medžugorje vstupuje do dómu

Kardinál Christoph Schönborn v rozhovoru s Florianem Hitzem u příležitosti návštěvy vizionáře Ivana Dragičeviče ve vídeňské katedrále 25. 9. 2012

Vaše Eminence, rád bych se vás zeptal, jaký je to pocit, když vidíte ve Štěpánském dómě tisíce lidí na mši, při vzývání a zjevení Matky Boží?

„Je to neuvěřitelný pocit radosti a útěchy, že tak mnoho lidí se přichází do dómu modlit. A že tak mnoho lidí je přítomností Matky Boží posilováno a potěšeno. Z toho se mohu jako biskup jenom radovat.“

Jak jste prožil atmosféru a blízkost Matky Boží v průběhu zjevení?

„Jsou momenty, kdy člověk zvláště silně cítí přítomnost Boží nebo Matky Boží. Dnes večer jsem zažil takový moment.“

Matka Boží zdůrazňovala už ve svých soukromých zjeveních v Lurdech a Fatimě, že k nám přichází proto, aby nás přivedla k Ježíši. Také v Medžugorje plní tento božský plán a nestaví se sama do popředí.

„To je jako syn a matka. Slavný je Syn, ale my jsme hrdí také na Matku, která má takového Syna. Proto celé

její snažení směřuje k tomu, aby nás přivedla k Ježíši. Tak bych to chtěl jednoduchými slovy vyjádřit.“

Eminence, řekl jste ve svém kázání, že rodiny tvoří jádro společnosti. Také Matka Boží stále láskyplně říká, že jsme její děti. V realitě života jsou ale rodiny vystaveny velkým zkouškám a bolestem.

„Je strašné, když rodiče kladou svoje konflikty na záda dětí. To je to nejhorší, co mohou rodiče udělat, když rozeprě neřeší sami. Jak přijdou děti k tomu, ty, které patří otci a matce, aby musely nést břemeno a tíhu tohoto konfliktu? Bez Boží pomoci a především bez obrácení nemůžeme dosáhnout ozdravení rodiny.“

Existuje pozitivní zpráva o Medžugorje. Můžete k tomuto něco říci?

„Velmi důvěřuji komisi, kterou ustanovil papež, že dobře pracuje s otevřeným a ze zásady příznivým zaměřením. A myslím si, že se mnohé dobré plody nedají popřít.“

Z Medžugorje 107/2012 přeložil -mp-

ta nebo o druhém příchodu Ježíše. Chceme vám říci: „**Milé děti, Ježíš se vám daruje každý den, daruje se vám každý den při mši svaté. Jděte na mši svatou, abyste se s ním setkali.**“

Matka přichází k nám jako matka naděje. Chtěla by dnešním unaveným rodinám přinést naději, chtěla by přinést dnešnímu světu naději. Zvláště nás volá na mši svatou: „Mše, moje milé děti, musí stát v centru vašeho života.“ Při jednom zjevení jsme klečeli před Gospou. Obrátila se na nás šest a řekla: „Milé děti, kdybyste se měly zítra rozhodnout, přijít ke mně, setkat se se mnou, nebo jít na mši svatou, pak nechoďte za mnou, ale jděte na mši svatou. Protože jít na mši sva-

ta znamená jít za Ježíšem, který sám sebe daruje ve mši svaté. Darujte se jemu, otevřete se jemu, přijměte ho.“ Proto po těchto 31 let Gospa vždycky ukazuje prstem na Ježíše. Nikdy nemluví o sobě, ale vždycky o svém Synu.

Gospa nás volá, abychom se rozhodli pro Boha, protože jsme na tomto světě jenom poutníky, tak říká Gospa. Jsme na zemi jenom procházejícími. Rozhodnout se pro Boha a postavit Ho na první místo, to je cesta, pravda a život. Rozhodněte se pro mír. Modleme se společně s Královnou míru za mír na světě. Rozhodněme se pro Boha. Milí přátelé, kéž by tomu tak bylo! Amen.

Z Medžugorje 107/2012 přeložil -mp-

Katechismus andělů (5)

Na pokračování uveřejňujeme text Katechismus andělů, který knižně připravili a vydali v roce 2007 benediktinští mniši ve francouzském Le Barroux nedaleko Avignonu. Komunita benediktinů v Le Barroux již čtyřicet let vzkvétá v duchu staré církevní tradice. Proto i texty, které vydávají, můžeme považovat za vzácný poklad církve, z něhož by měl čerpat každý, kdo chce porozumět tomu, co učí církev od svého počátku. Katechismus andělů vyšel ve Francii s církevním schválením. Katechismus katolické církve se souvisle věnuje tématu andělů v článcích 328–354.

ANDĚLÉ A KRISTUS

Je Kristus hlavou andělů?

Svatý Tomáš Akvinský odpovídá citací ze svatého Pavla: „On je hlavou všech knížat a mocností.“ (Kol 2,10) Od této své Hlavy obdrželi již při vtělení vzrůst své slávy a blaženosti, obdrželi nová osvícení a nové milosti ke službě, kterou vykonávají pro nás, takže se rozmnožila horlivost jejich bratrské lásky k nám.

Co říká Písmo svaté o vztazích mezi Kristem a anděly?

Svatý Pavel s důrazem potvrzuje Kristovu vládu nad všemi nebeskými mocnostmi: „[Bůh chtěl], že sjednotí v Kristu vše (recapitulare), co je na nebi i na zemi.“ (Ef 1,10)

Bůh „Krista posadil po své pravici v nebi: vysoko nad všechna knížata, mocnosti, síly, panstva.“ (Ef 1,20–21)

Kdy se uskutečnila tato svrchovanost nad nebeskými duchy?

Hned od první chvíle vtělení se andělé vidí jako oživovaní a více zdokonalování Kristem: „Milost a sláva, které naplňují

jeho duši, nesrovnatelně převyšují v intenzitě a v plnosti milost a slávu andělů. Všechno bohatství jejich svatosti, všechny paprsky jejich světla nacházejí v něm náhle své ohnisko. Znenadání a neomezeně přichází do jejich středu jako srdce do středu kružnice.“ (Journet, *L'Église du Verbe Incarné*. Desclée de Brouwer, 1969, t. III, str. 207. *Saint-Augustin*, 2004, vol. IV, str. 328)

Je možno říci, že je Kristus příčinou milosti a slávy andělů?

Na tuto otázku odpověděli teologové poukázáním na to, že Kristus může být označen jak za příčinu cílovou, tak za příčinu účinnou slávy andělských bytostí:

- *za příčinu cílovou*, protože „v něm a pro něho bylo stvořeno všechno“ (Kol 1,16). Tudiž rovněž nebeské hierarchie byly stvořeny pro své dovršení v celém Kristu, Hlavě a Těle, tak jako hlavice sloupu vytesaná umělcem (příčinou účinnou) nachází své završení a svůj konečný účel v celku katedrály (příčina cílová);
- *za příčinu účinnou*, a to zvláštního druhu, neboť je zřejmé, že andělé, kteří byli stvořeni před příchodem Krista

na tento svět, mu nevděčí za dar Božího přátelství, jak mu naopak budou vděčit lidé, kteří byli vykoupeni krví Spasitele. Ale v samé chvíli vtělení se Kristovo lidství stává v řádu milosti principem univerzální účinnosti: tak milost, která dala andělům účast na božské přirozenosti, se napříště zabarvuje podle nového způsobu procházení skrze Krista, jediného prostředníka, poněvadž v něm „přebývá celá plnost božství tělesně, [...] on je hlavou všech andělských knížat a mocností“ (Kol 2,9–10).

Jak chápat činnost vynaloženou anděly ve službách vykoupění?

„Plné začlenění pomocné činnosti andělů do Kristova vykupitelského díla je pro nás velikým tajemstvím a pro anděly důvodem úžasu. Již znali ve své podstatě Boží úradek o vykupitelském vtělení; ale zde se jim nyní při vykonání tohoto Božího úradku »skrze Církev« (Ef 3,10) odhaluje dosud nepoznaná nádhera [...], a místo toho, aby se s nimi jednalo jako s prostými diváky jeho průběhu, bude toto uskutečňování Božího úradku od nich vyžadovat energii jejich modlitby a činnosti, zapojí je do největšího dramatu a nechá je podílet se na osudech Církve bojující.“ (Journet, *L'Église du Verbe Incarné*. Desclée de Brouwer, 1969, t. III, str. 213. *Saint-Augustin*, 2004, vol. IV, str. 338)

„Kniha Job nám ukazuje andělské kůry radující se nad představením Boha, který pokládá základy země (srov. Job 38,4–7). Ještě více však jásají nad založením Církve, novým stvořením a formováním nového člověka, stvořeného v Církvi jako stvořeného odrazu nestvořené krásy.“ (Daniélou, *Les Anges et leur mission*, str. 67)

Učinila tato aktivní účast andělů ve službě vykoupění milost andělů více „kristovskou“?

„Od svého vstupu do blaženého života vidí andělé ve Slově úradek, který stanovil, aby se stalo tělem pro spásu lidí, a v tomto smyslu se jejich milost, nasměrovaná na Krista, může nazvat kristovskou virtuálně; dosud však neznají okolnosti času a místa tajemství vtělení. [...] Jestliže se budeme tázat na další postup milosti u andělů: neřekneme-li, že postupem času se milost andělů stává více

EVROPSKÁ KOMISE SCHVÁLILA NÁVRH NÁRODNÍ BANKY SLOVENSKA NA DVOUEUROVOU MINCI

Sv. Cyril a Metoděj na slovenské dvoeurové minci o svou svatozář ani charakteristické kříže nepřijdou. Evropská komise přes námitky některých států (např. Francie, Řecko) nakonec schválila původní návrh Národní banky Slovenska, která minci vydá v letošním roce u příležitosti 1150. výročí příchodu slovanských věrozvěstů na Velkou Moravu. Evrop-

ská komise schválila návrh Národní banky Slovenska na podobu pamětní euromince až napodruhé. Při druhé schvalovací proceduře se Evropská komise podle nepotvrzených informací podvolila slovenskému ministerstvu financí, které za eurominci v původní podobě lobbovalo přímo u evropských jednání.

Podle zahraničních agentur

a více kristovskou; že stupňovitě, ale bez přerušení přecházejí ze »světa stvoření« do »světa vykoupení«; že je Kristus pou- tá k sobě četnějšími vazbami v míře, v ja- ké se jim více zjevuje; že tím, že je těsněji přibližuje k sobě, je také těsněji přibliž- uje k lidem, a tak spojuje všechny společ- ně, anděly i lidi, v jednu a tutěž církev, která je jeho Snoubenkou a jeho mystic- kým Tělem?“ (Journet, *L'Église du Verbe Incarné*. Desclée de Brouwer, 1969, t. III, str. 215. *Saint-Augustin*, 2004, vol. IV, str. 341–342.)

Ovlivnila chvíle vtělení život andělů?

Není pochyb o tom, že andělé, umís- tění do trvání, které nepodléhá vesmír- nému času jako naše trvání, jsou nicméně subjekty, které se mění. Jedině Bůh je zcela totožný ve svém vlastním trvání bez přimíšení jakékoliv časové posloup- nosti. Ale pro anděly je zde to, co bylo před vtělením, a to, co bylo po něm. Jak vyjádřit jejich úžas ve chvíli, kdy „Bůh chce uvést svého Prvorozeného do světa a praví: »Ať se mu klanějí všichni Boží andělé!« (Žid 1,6)“? Journet o tom mlu- ví takto: „Ve chvíli, kdy Panna pronáší při zvěstování své *Fiat*, celý andělský svět se rozzáří a Kristus zazáří na jejich nebi ví- ce než hvězda na nebi tří králů.“ (Journet, *L'Église du Verbe Incarné*. Desclée de Brou- wer, 1969, t. III, str. 208. *Saint-Augustin*, 2004, vol. IV, str. 331)

Jaké byly vztahy andělů s Kristem za je- ho pozemského života?

Během celého Kristova života na zemi nepřestávali andělé pomáhat Bohočlově- ku jako horliví služebníci.

- Ohlašovali tajemství jeho vtělení a na- rození. (Lk 1,26; 2,9)
- Posilovali Krista při jeho čtyřicetiden- ním postu na poušti. (Mt 4,11)
- Utěšovali ho při jeho agonii. (Lk 22,43)
- Dvanáct pluků andělů bylo připraveno chránit ho při jeho zatčení. (Mt 26,53)
- Oznamují jeho vzkříšení. (Mt 28,5–7)
- Předpověděli návrat Kristův při jeho druhém příchodu. (Sk 1,10–11)

Co znamená pro anděly tajemství na- nebevstoupení?

To, že má být lidská přirozenost vy- zvednuta nad archanděly, trůny a pan- stva, uvádí anděly v úžas. Církevní otcové,

Origenes, Justin, Řehoř Naziánský, pře- jímají dialog Žalmu 24, aby vylíčili úžas a nadšení andělů nad vystoupením Kris- ta nad nejvyšší nebeské hierarchie: „Kdo je ten Král slávy? Je to Pán silný a moc- ný.“ (Srov. J. Daniélou, *Les Anges et leur mission*, str. 52–60.)

Na druhé straně nám říká evangelium svatého Jana: „Dosud totiž Duch nebyl dán, neboť Ježíš ještě nebyl oslaven.“ (Jan 7,39) Je to tedy výstup Kristův do slávy, který mu dává plnost jeho královské vlá- dy, čímž andělé získávají vzrůst své mo- ci a blaženosti.

Projevila se Kristova královská moc nad anděly před vtělením?

Ano, poněvadž již ze Starého zákona můžeme vidět, jak se andělé přimlouva- jí ve prospěch Království, jehož je Izrael zárodkem a které se stane Církví.

Změnilo vtělení Slova postavení nebes- kých hierarchií?

Kristus vstupuje do bezprostřední- ho vztahu jen s lidským rodem, ale pro svou univerzální přednost je hlavou celé- ho kosmu, a tudíž také andělské přiroze- nosti. „Dříve zrozený než celé tvorstvo“ (Kol 1,15), „je hlavou všech andělských knížat a mocností“ (Kol 2,10). „Je hlavou svého Těla, kterým je Církev, všechno v něm spočívá (*omnia in ipso constant*).“ (Kol 1,17–18)

Nechme však mluvit velkého teologa Scheebena: „Rozsah království Krista- Boha musí mít nekonečnou šíři, a proto musí nutně zahrnovat svět nebeských hie- rarchií, a toto napojení andělů na Krista jako hlavu vesmíru jim dává novou důsto- jnost a větší slávu a štěstí, které doposud nevlastnili při svém pouhém vyzdvižení do nadpřirozeného řádu; navíc i Kristo- va čistě vnější čestná korunovace a jeho královský vliv na anděly jim poskytuje vyšší kvalitu a jejich služba chválit je tím pozdvižena, jak na to ukazuje text našich prefací, neboť Kristus se stává tím, skrze něhož stoupá zpěv až k Nejsvětější Tro- jici: »*Per quem laudant angeli...*«“ (Skrze něho vzdávají chválu andělé...)

(Pokračování)

Přeložili ing. Antonín Džbánek
a P. Štěpán M. Filip OP

VÁNOČNÍ ZAMYŠLENÍ S BENEDIKTEM XVI.

Lid, který chodil ve tmě, vidí veliké světlo, obyvatelům temné země vzchází světlo. Dáváš mnoho jásotu, zvětšuješ radost, veselí se před tebou, jako se jásá o žních, jako plesají ti, kdo se dělí o kořist. Hle, dítě se nám narodilo, syn je nám dán, vládu má na svém rameni a dostal jméno podivuhodný rádce, mocný Bůh, kníže pokoje. Jeho vladařství vzroste a pokoje nebude konce (bude vládnout) na Davidově trůně a v jeho království, on je upevní a utvrdí právem a spravedlností od tohoto času navěky! To způsobí horlivost Hospo- dína zástupů. (Iz 9,1–2.5–6)

Síla a bezmocnost víry

Ten, kdo vstoupí do baziliky Naroze- ní Páně*, může být naplněn nepopsatel- ným pocitem. Toto místo přece bývalo za všech dob neklidným místem světových dějin. Stýkají se zde tři kontinenty: Asie, Afrika, Evropa. Střetávají se tu navzájem světová náboženství a mocenské síly. Po celou dobu zde tento chrám zůstal stát. Moc Dítěte byla větší než destruktivní sí- ly, které tudy prošly. Jistě, bazilika býva- la poškozena, často byla v nebezpečí, že se z ní stane ruina a spor mezi křesťany i dnes brání její efektivní opravě. Fresky jsou z velké části zničeny. Lze jen vzdá- leně tušit, jaká byla nádhera tohoto kdysi nejkrásnějšího chrámu křesťanstva. Pro- to je zde možné vidět obojí: Zmar i odol- nost, bezmocnost i sílu víry. Mohli by- chom propadat smutku, když uvažujeme o neschopnosti nastolit mír, když vidíme přebujelost sobeckých nároků a zájmů, které se tyčí proti pospolitosti víry; ne- schopnost člověka, který není ochoten se sklonit a tak dospět k Bohu a ke spo- lečné jednotě. Avšak současně tu je mož- no spatřit něco nesmírně útěšného: totiž že všechny tyto ničitelské vášně nemohou zničit jemné světlo, které se zde před dvě- ma tisíci lety rozzářílo.

Z knihy

Josepha kardinála Ratzingera
*Du bist das Licht der Welt.
Gedanken zum Weihnachtsfest.
St. Benno Verlag, Leipzig 2004
Přeložil P. Michael Maria*

* v Betlémě

Může to nějaký katolický kněz lépe vystihnout než arcibiskup ze Santiaga de Compostela? 29. října 2012 přivedl moderátor Sigmund Gottlieb arcibiskupa Juliána Barrio Barria na pódiu nakladatelské skupiny Pasov k úsměvu. Veselý arcipastýř z Galicie jako by vytáhl šťastný los. Skoro na den přesně před třiceti lety začalo nové vzkříšení Jakubské poutní cesty v Evropě. Začátkem listopadu 1982 navštívil Jan Pavel II. hrob apoštola a položil tak základ bezprecedentnímu rozkvětu dnes již tradiční pouti. Rok za rokem putuje od té doby stále více a více zbožných a hledajících poutníků po jakubské cestě.

Biskupské město v západním Španělsku se stalo pevností nové evangelizace a moderní lidové zbožnosti. V roce 2011 registroval úřad pro poutníky ze Santiaga de Compostela více než 200 000 poutníků, kteří přišli alespoň posledních sto kilometrů pěšky, na kole nebo na koni a mohli si převzít vytoužené poutní potvrzení Compostelana.

Křesťané jako takoví mají být poutníky, kteří se nacházejí na cestě k nebeskému cíli, podtrhl arcibiskup Barrio. Citoval Augustina: „Jsme poutníci z milosti.“ Ale nepřijde dříve ten, kdo pospíchá. Záleží na tom, aby poutník věděl, kam jde. Přes vnějškové by měl objevit to vnitřní. Putovat znamená podrobit se neznámým cestám. Ať není cílem Santiago, nýbrž Kris-

Kdo běží rychleji, nedojde dříve do cíle

Poutníci ve jménu Božím

Na pódiu s arcibiskupem Santiaga de Compostela

tus. „Jsem přesvědčen, že Jakub provází poutníka, jakmile opustí dům.“ Jako klasické motivy pro pouť uvedl Barrio Barrio vedle uctění apoštola a přání po osobním obrácení také naději, že zažijí zázrak, zástupnou modlitbu za jiné a že načerpají touhu a naději.

V odvolání na svatého Jana od Kříže připomněl arcibiskup, že křesťané musí mít pokoru, zůstat na cestě, i když nevědí, jak půjde dále. Jinak by cesta bez cíle neměla žádný smysl. Souhlasně s ředitelem pouti z Maria Vesperbild, prelátem Wilhelmem Imkampem, se arcibiskup ze Santiaga postavil proti populárnímu sloganu, že cesta má být cílem. Větou, že „putování není náboženskou podobou nordic walking“, se prelát Imkamp obrátil proti běžným klišé o poutnicích. Na příkladu pouti z Maria Vesperbild ve středním Švábsku ukázal prelát význam svátostí. Ve středu dění ať stojí mše svatá, do níž zahrnují kněží každý den prosby poutníků. Ročně se vykoná v Maria Vesperbild 20 000 zpovědí. Individuální a skupinová zbožnost se doplňují. Denní záplava dráždivých podnětů vede dnes k tomu, že lidé hledají na poutních místech ně-

co více. Pro něho, preláta, je úplně jedno, proč a jak někdo přišel, „ale není mi lhostejné, jak člověk odchází“. Imkamp podtrhl také sílu vyzářující z milostného obrazu Bolestné Matky Boží: „Také lidé, kteří nemají sluch pro náboženské věci, jsou tím dojati.“ Putování znamená pro něho také ponořit se do atmosféry vděčnosti. Votivní tabulky ve fatimské jeskyni v Maria Vesperbild a na jiných poutních místech ukazují, že poutníci „učinili tak pozitivní zkušenosti s vírou, že je nechali vytesat do kamene.“

V hlavním motivu vděčnosti se poznal také úspěšný televizní moderátor Frank Elstner. V roce 2006 tento katolík-vyznavač zdolal na jakubské cestě pět set kilometrů pěšky, aby „poděkoval Pánu Bohu“. Na cestě ho poháněla směs duchovního zážitku, zvědavosti, sportovního dobrodružství a ctízádnosti. I když se dnes sedmdesátiletý na jakubské cestě proběhl „alespoň desetkrát“, vychutnal si klid. Bylo to podivuhodné, být po mnoho hodin na cestě, aniž by musel mluvit. Nepotřeboval žádné zjevení. „Boha jsem potkával na každém kroku a také v lidech po cestě.“ Poutní cesta znamenala pro něho více než jeho „Zlaté kamery“. Poučení si vzal moderátor z pokusů sportovně si konkurovat s ostatními poutníky. Jít po cestě příliš rychle „byla ta špatná cesta“, řekl Elstner při pohledu nazpět.

Jeden „zážitek z víry“ zažil Elstner v jedné stanici německých benediktinů v Rabanal del Camino. Jednomyslný souhlas s arcibiskupem Barrio Barriem, když ten také poutníkům, kteří jakubskou cestu chápali v prvé řadě jako nalezení sama sebe, „žízeň po Bohu“ potvrdil. Díky „nizkoprahové nabídce“ v putování umožňuje katolická církev podle preláta Imkampa širokému poli „hledáčů smyslu“ snadněji najít přístup k víře: „Nežádáme nic, jsme jednoduše tady a nasloucháme.“ Také když přijdou stížnosti.

Elstner dokázal podat zprávu i o méně rajsky půvabných zkušenostech. Jako jakubský poutník narazil také na provozovatelky nejstaršího řemesla na světě na

Katedrála sv. Jakuba v Santiagu de Compostela

okraji cesty a na zloděje na ubytovnách. Tedy nic nového – historik Imkamp citoval středověké prameny, které podávají zprávu o „nemravném chování“ na poutních místech.

Také arcibiskup ze Santiaga věděl o písni o bezbožném chování, i když se smířlivým závěrem: Před několika měsíci dostal nazpět z ruky španělského ministerského předsedy Rajoye rok předtím ukradený *Codex Calixtinus*. Jeden úředník odcizil tzv. „Jakubskou knihu“, sbírku středověkých rukopisů z dómského

Ukazatel cesty do Compostely

pokladu. Policie ji našla později v jedné garáži. Pro arcibiskupa Barria dvojnásobný zázrak. Připisuje to přímluvě apoštola Jakuba, že se *Codex* nejenom vynořil, nýbrž že nebyl ani poškozený. Také v době krádeží církevních dokumentů můžeme žasnout nad vitalitou církve.

„Ta instituce ještě funguje,“ podtrhl prelát Imkamp v pohledu na dlouhodobý úspěch papežské návštěvy z roku 1982. V připomínce na slavnou evropskou řeč Jana Pavla II. v Santiagu de Compostela dal podnět, že by komisaři EU měli jednou v roce putovat do Santiaga. „Kdo zástavu s hvězdami vztyčil, měl by také po cestě hvězd chodit.“ Publikum přijalo tento návrh s potleskem. Také u arcibiskupa Barrio Barria padl návrh na souhlasnou půdu. Dědictví jakubské cesty ať pomůže Evropanům odkrýt jejich křesťanské kořeny. V rozhovoru s *Die Tagespost* zdůraznil jeden z nejnovějších úspěchů jakubské cesty: papežovu návštěvu ve svatém roce 2010. „Od té doby počty poutníků dále stoupají.“

Die Tagespost 3. 11. 2012
Přeložil -mp-

ETAPY BOŽÍHO ZJEVENÍ ... - dokončení ze str. 2

kvůli sobě, ale proto, aby dosvědčoval Boha ostatním národům. Slavení této události je jejím zpřítomněním a aktualizací, aby dílo Boží nezaniklo. Uchováva víru v jeho osvobozující plán a neustále se jej drží, aby člověk mohl uznat svého Pána, sloužit Mu a odpovídat vírou a láskou na jeho činy.

Bůh tedy zjevuje sebe sama nejenom prvotním činem stvoření, ale vstupem do našich dějin, do dějin jednoho malého národa, který nebyl ani nejpočetnější, ani nejsilnější. A toto zjevení Boha postupující dějinami vrcholí v Ježíši Kristu. Bůh, Logos, tvůrčí Slovo, které je na počátku světa, se vtělilo v Ježíše a ukázalo pravou tvář Boha. V Ježíši se naplní všechny přísliby, v Něm vrcholí dějiny Boha s lidstvem. Když čteme vyprávění dvou učedníků jdoucích do Emauz, zaznamenané svatým Lukášem, vidíme jasně vystupovat Krista, který osvěcuje Starý zákon, celé dějiny spásy a ukazuje velký jednotný plán obou Zákonů, ukazuje cestu jejich jednoty. Ježíš totiž vysvětluje vyděšeným a zklamaným pocestným, že je naplněním všech příslibů: „Začal od Mojžíše, probral dále všechny proroky a vykládal jim, co se ve všech částech Písma na něj vztahuje.“ (Lk 24,27) Evangelista uvádí zvolání jednoho z učedníků poté, co zjistili, že onim neznámým pocestným byl Pán: „Což nám nehořelo srdce, když k nám na cestě mluvil a odhaloval smysl Písma?“ (Lk 24,32)

Katechismus katolické církve shrnuje etapy Božího zjevení a ukazuje souhrnně jejich vývoj. (srov. KKC, 54–64) Bůh již na začátku vybidl člověka k důvěrnému společenství se sebou samým, a když člověk vlastní neposlušností přišel o své přátelství, Bůh jej nevydal do moci smrti, ale mnohokrát nabízel lidem svoji smlouvu (srov. *Římský misál*, IV. eucharistická modlitba). Katechismus prochází putováním Boha s člověkem od smlouvy s Noem po potopě k povolání Abrahama a odchodu z jeho země, aby se stal otcem mnoha národů. Bůh formuje Izrael jako svůj lid událostí Exodu, smlouvou na Sinaji a darováním Zákona Mojžíšovým prostřednictvím, aby Jej poznal a sloužil Mu jako jedinému a pravému Bohu. Skrze proroky

vede Bůh svůj lid v naději na spásu. Izaiáš nás seznamuje s takzvaným „druhým exodem“, návratem z babylonského exilu do vlasti a obrozením lidu. Mnozí však zároveň zůstávají v rozptýlení, a tak se tato víra stává univerzální. Nakonec už není očekáván jenom nějaký král, syn Davidův, ale „Syn člověka“, spása všech národů. Uskutečňuje se setkání s kulturami, nejprve s babylonskou a syrskou, potom také s řeckou rozmanitostí. Vidíme tak, že se Boží cesta rozšiřuje a stále více se otevírá Mysteriu Krista, Krále veškerenstva. V Kristu se konečně v plnosti uskutečňuje Zjevení, láskyplný plán Boha. On sám se stává jedním z nás.

Pozastavil jsem se u konání památky Božího působení v lidských dějinách, abych ukázal etapy tohoto velkého plánu lásky dosvědčeného ve Starém a Novém zákoně: jediného plánu spásy, který je určen celému lidstvu, postupně se zjevoval a uskutečňoval Boží mocí. Bůh přítom vřdycky reaguje na odpovědi člověka a nachází nové počátky smlouvy, když člověk zbloudí. To je pro cestu víry zásadní. Jsme v adventní době, která nás připravuje na Narození Páně. Jak všichni víme, výraz advent znamená „příchod“, „přítomnost“, a kdysi znamenal příchod krále nebo císaře do určité provincie. Pro nás křesťany toto slovo znamená podivuhodnou a omračující skutečnost: samotný Bůh vyšel ze svého nebe a sklonil se k člověku, uzavřel s ním smlouvu a vstoupil do dějin jednoho lidu. On je králem, který sestoupil do této nuzné provincie, kterou je Země, obdařil nás svoji návštěvou přijetím našeho těla a stal se člověkem jako my. Advent nás vybízí, abychom prošli cestu této přítomnosti a stále znovu nám připomíná, že Bůh neodešel ze světa, neabsentuje, neponechal nás sobě samým, nýbrž vychází nám vstříc různými způsoby, které se máme naučit rozlišovat. I my jsme svojí vírou, svojí nadějí a svojí láskou povoláni, abychom ve světě často plytkém a roztékaném denně objevovali a dosvědčovali tuto přítomnost a dávali ve svém životě zazářit světlu, které osvětilo betlémskou jeskyni.

Přeložil Milan Glaser SJ
Česká sekce Vatikánského rozhlasu

Ježíš nespojuje kralování s politickou vládou, ale s pravdou

Z homilie Benedikta XVI. v bazilice sv. Petra 25. 11. 2012

(...) Tuto poslední neděli liturgického roku nás církev vybízí slavit Pána Ježíše jako Krále. Volá nás, abychom pohlédli do budoucna, či lépe do hloubi, k poslednímu cíli dějin, kterým bude definitivní a věčné Kristovo království. On stál na počátku spolu s Otcem, když byl stvořen svět, a plně zjevuje svou vládu na konci časů, až bude soudit všechny lidi. O tomto království mluví všechna tři dnešní čtení. V evangelním úryvku vzatém z Janova evangelia se Ježíš nalézá v pokořující situaci obžalovaného, který stanul před římskou mocí. Byl uvězněn, zbit, zesměšněn, a nyní jeho nepřátelé doufají, že dosáhnou jeho odsouzení k smrti ukřižováním. Římský prokurátor se ujímá vyšetřování a táže se Ježíše: „Ty jsi židovský král?“ (Jan 18,33) Odpoví na tuto otázku Ježíš objasňuje povahu svého království i samotného mesiášství, kterým není světská moc, nýbrž služební láska. Prohlašuje, že jeho království absolutně nemá být směřováno s jakýmkoli politickým královstvím: „Moje království není z tohoto světa. (...) není od tud.“ (Jan 18,36).

Je zřejmé, že Ježíš nemá žádnou politickou ambici. Po rozmnožení chlebě jej lid nadšený zázrakem chtěl prohlásit králem, aby vyvrátil římskou moc a ustavil nové politické království, které mělo být oním tolik očekávaným Božím královstvím. Ježíš však ví, že Boží království je zcela jiného druhu, nezakládá se na zbraních a násilí. Rozmnožení chlebě se tak na jedné straně stává znamením jeho mesiášství, ale na druhé představuje v jeho působení také určitý předěl. Od tohoto momentu je stále zřetelnější cesta na kříž. Tam ve svrchovaném úkonu lásky zazáří slíbené království, Boží království. Zástup však nechápe, je zklamán, a Ježíš vystupuje na horu, aby se modlil. (srov. Jan 6,1–15) V podání o Umučeni vidíme, že i učedníci, přestože spolu s Ježíšem žili a naslouchali jeho slovům, mysleli také na politické království, za-

ložené silou. V Getsemanech Petr vytasil meč a začal bojovat, ale Ježíš ho zastavuje. (srov. Jan 18,10–11) Nechce být hájen zbraněmi a násilím, nýbrž zdánlivou slabostí lásky, která dává život. Boží království je naprosto odlišné od pozemských království.

A proto před Ježíšem, který je bezbranný, křehký a pokořený mužem, užasne Pilát, který je mužem moci. Užasne, protože slyší mluvit o království a služebnících, a klade otázku, která mu připadá paradoxní: „Ty jsi tedy přece král?“ Jakým králem může být muž v takové situaci? Ježíš však odpoví kladně: „Ano, já jsem král! Já jsem se proto narodil a proto jsem přišel na svět, abych vydal svědectví pravdě. Každý, kdo je z pravdy, slyší můj hlas.“ (Jan 18,37) Ježíš mluví o králi, o království, ale nevztahuje se k vládě, nýbrž k pravdě. Pilát nechápe. Copak může existovat moc, která se nezíská lidskými prostředky? Moc, která neodpovídá logice vlády a síly? Ježíš přišel zjevit a nastolit nové království, Boží království; přišel vydat svědectví pravdě o Bohu, který je láska (srov. 1 Jan 4,8.16) a který chce založit království spravedlnosti, lásky a pokoje (srov. *Preface*). Kdo je otevřen lásce, slyší toto svědectví a přijímá je vírou, aby vešel do Božího království.

Tuto perspektivu nacházíme v prvním dnešním čtení. Prorok Daniel předpoví dá moc tajemné osobnosti mezi nebem a zemí: „Hle, s nebeskými oblaky přicházel někdo jako syn člověka, došel až k starci velikého věku, přivedli ho k němu. Byla mu dána moc, sláva a králov-

ství a sloužily mu všechny národy, kmeny a jazyky: jeho moc je věčná, a ta nepřestane, jeho království nebude zničeno.“ (7,13–14) Jsou to slova, která líčí krále, jenž vládne od moře k moři až na konec země absolutní mocí, která nemůže být zničena. Tato prorokova vize, mesiášská vize, je osvicena a uskutečněna Kristem. Moc pravého Mesiáše, moc, jež nezaniká a nikdy nebude zničena, není mocí pozemských království, která povstávají a padají, nýbrž mocí pravdy a lásky. Tak chápeme, že království, které Kristus hlásal v podobenstvích a zjevil otevřeně a výslovně před římským prokurátorem, je královstvím pravdy, tím jediným, které dává všem věcem jejich jas a velikost.

Ve druhém čtení praví autor Apokalypsy, že také my máme podíl na Kristově královské hodnosti. Ve zvolání adresovaném „Tomu, který nás miluje, který nás svou smrtí zbavil našich hříchů“, prohlašuje, že On „z nás udělal královský národ a kněze Boha, svého Otce“ (Zj 1,5–6). Také zde je zřejmé, že jde o království založené na vztahu k Bohu, k pravdě, a nikoli o politické království. Svou obětí nám Ježíš otevřel cestu ke hlubokému vztahu k Bohu; v NĚm jsme se stali adoptivními dětmi a tak se nám dostalo účasti na jeho kralování nad světem. **Být Ježíšovými učedníky tedy znamená nenechat se omámit světskou logikou moci, nýbrž vnášet do světa světlo pravdy a lásky Boží.** Autor Apokalypsy potom rozšiřuje pohled na druhý příchod Ježíše, který bude soudit lidi a ustanoví navždy království Boží, a připomíná nám, že podmínkou nastolení tohoto království je obrácení jakožto odpověď na Boží milost (srov. Zj 1,7). Je to mocná výzva určená všem a každému: stále znovu se ve svém životě obracejme k Božímu království, Boží vládě a Pravdě. Denně je vzýváme v modlitbě „Otče náš“ slovy „přijď království tvé“, jimiž jako bychom Ježíši říkali: Pane, učiň, ať jsme tvými, žij v nás, shromáždí rozptýlené a trpící lidstvo, aby bylo v Tobě podrobena Otci milosrdenství a lásky. (...)

Amen.

Přeložil Milan Glaser SJ
Česká sekce Vatikánského rozhlasu

(Krácení a zvýraznění redakce)

Volba – autorita – Boží království. Tak bychom mohli stručně v bodech vyjádřit období,

které právě prožíváme.

Denně několikrát stojíme před nějakou volbou. Bůh nám ponechává svobodu vůle, tak se může v naší lidské slabosti stát, že leckdy zvolíme špatně. To nic nemění na tom, že se nemůžeme volbě vyhnout. I rozhodnutí nevolit je volbou – přikláním se na stranu lhostejnosti, která však ve skutečnosti je dobrovolnou ztrátou vlastního práva ve prospěch silnějšího, což obvykle nebývá dobré.

Naši zemi v nejbližších dnech čeká první přímá volba prezidenta – vedle premiéra nejvyšší autority, reprezentanta českého státu. Zdá se, aspoň podle výsledků několikerych posledních voleb, že i v řadách katolíků existuje určité opomíjení, ne-li zapomnění hodnot, které stojí v základu spravedlivé společnosti.

Nežijeme evangelium jen v kruhu rodiny, a to hlavně v neděli? Jak jinak by byli mohli vítězit kandidáti s lákavými přísliby sociálních (stavovských, lokálních...) výhod, kteří nemateriální hlediska života prostě ignorují? Nezapomínáme hledat u kandidátů „svatý, duchovní a dobrý Zákon“ (KKC, 1963)? Vždyť např. ochrana a důstojnost lidského života od početí až do jeho přirozeného konce stojí v řádu bytí nad hodnotami hmotnými.

Čeho se tedy držet při rozhodování o tom, který veřejný představitel je pro svědomí katolíka nejpříjemnější? Na prvním místě by to měl být člověk, který žádným způsobem neohrožuje svým jednáním a myšlenkami spásu člověka. K tomu připomeňme, že „dobře zformované křesťanské svědomí nikomu nedovoluje podporovat svým hlasem uplatnění politického programu, ve kterém jsou základní články víry a morálky vyvráceny návrhy alternativními nebo těmto článkům odporujícími. Jelikož víra tvoří nedělitelnou jednotu, není možné vyjmout ani jediný z těchto článků, aniž by se přitom nenarušilo celé katolické učení.“ *

Jednoduchou a základní pomůckou k rozlišování nám může být Desatero. To skutečně v sobě obsahuje vše potřebné pro šťastný život člověka zde na zemi, není to jen nějaké „zaklínadlo“.

Na slovíčko

Zde musíme upřednostnit již zmíněnou ochranu lidského života a jeho důstojnosti, odmítnutí eutanazie, ochranu a podporu rodiny, „která se zakládá na monogamním manželství mezi osobami odlišného pohlaví a jejíž jednotu a stabilitu je třeba chránit před moderními rozvodovými zákony. Jiné formy soužití nemohou být v žádném případě postaveny naroveň rodině a nemohou jako takové získat zákonné uznání. Také svoboda rodičů ve výchově jejich vlastních dětí je nezpochybnitelným právem...“ *

Pochopitelně k zásadním otázkám patří záruka náboženské svobody (a tedy vyhnout se jakékoliv podpoře politických uskupení, která toto nemohou už z principu zaručit) a ustanovení takového hospodářského řádu, který je sociálně spravedlivý ke všem, slouží k obecnému blahu a dbá i na princip subsidiarity.

Princip subsidiarity, jeden z pilířů křesťanského sociálního učení, znamená, že každý stupeň v hierarchii společenského uspořádání: jednotlivec – rodina – obec – kraj – stát má jednat samostatně a odpovědně na svém rozhodovacím stupni, jak je to jen možné, a dovolávat se pomoci vyššího stupně společenské hierarchie jen v případě, že na řešení situace již jeho vlastní síly nestačí. Teprve pak je na místě solidarita jako druhý ústřední pilíř křesťanského sociálního učení. Solidarita je morálním závazkem pomoci těm, kdo pomoc doopravdy potřebují. Subsidiarita a solidarita jsou navzájem svázány. Jen v jejich vyváženosti může společné (obecné) dobro dojít svého naplnění.

Velmi důležité pro správné rozhodnutí je také dobře poznat morální kredit politického kandidáta. Těžko mohou volit člověka, kterého neznám. A u člověka, o němž už něco vím, si musím být jist jeho bezúhonností, tím, že je schopen pevně stát za svými názory a chce je rozhodně uskutečňovat i přes mnohé politické tlaky, které bývají nemalé. Sem také patří pravdivost, vnitřní jednodušnost a celková kultivovanost osobnosti, projevující se mnoha příznačnými detaily i celkovým vnějším projevem.

Pokud bychom chtěli hledat dobrý příklad politika podle křesťanských zásad v dějinách lidstva, můžeme se podívat na život svatého Tomáše Mora (1478–1535), který je také patronem představitelů vlád a politiků a který je mučedníkem „čistého svědomí“. Můžeme jej prosit, aby i českému národu byli darováni politici, kteří by se blížili ideálu danému samým Bohem – Ježíši.

Svatý otec Benedikt XVI. krásně ve své homilii při listopadovém ustanovení nových kardinálů (str. 12) přiblížil Ježíše jako Krále, který nemá politické ambice. Kristu šlo vždy o člověka, o jeho dobro – na prvním místě o spásu duše, ale nezapomínal ani na jeho lidské potřeby. Tak se projevuje pravá láska. Podobnou lásku hledejme i u politiků. Vždyť politická funkce by měla být vždy především službou lidem.

Vraťme se na začátek – jako křesťané máme být světlem světa a solí země. Jak jimi můžeme být, když se vzdáme své odpovědnosti za politiku státu? „Kéž bys byl studený nebo horký!“ (Zj 3,15) Nemusím se vždy rozhodnout správně, mýlit se je lidské, ale nevolit znamená přinejmenším neukázat na dobro, nebo aspoň na tu nejpříjemnější variantu z pohledu zdravého křesťanského svědomí. Chodme k volbám a své rozhodnutí předem dobře promodleme, také na přímluvu svatého Tomáše Mora. Nezapomínejme na pomoc Boží, vždyť máme Krále, jehož království je věčné. Přece známe životní moudrost: „Není důležité množství, ale kvalita.“ Prosme pro své rozhodování o osvětlení Ducha Svatého, odevzdávejme své konání Bohu Otci pro naplnění jeho plánu s námi, syťme svou odvahou příkladem apoštolů Ježíše zmrtvýchvstalého! Vyprosíme-li si pro svou zemi dobré veřejné činitele, věrné přirozeným zákonům, pak pomůžeme změnit svět. A při té kvalitě může přijít i to množství.

Daniel Dehner

* Kongregace pro nauku víry: *Instrukce k některým otázkám ohledně působení a chování katolíků v politickém životě*. ČBK, Praha 2003.

Pondělí 7. 1. 2013: 6:05 Octava dies (701. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **6:35** Nevzdají se **6:50** Poselství svatých: Svatý Petr **7:00** Sakartvelo: Země pod Kavkazem **7:50** Pláč uprostřed ticha **8:25** Bol som mimo: Jan Eriksen **9:35** 10 let poté **10:15** Vladyka **10:35** Léta letí k andělům (52. díl): Petr Larva **11:00** NOEkreace (164. díl) **11:10** Noeland (61. díl) **11:40** Sedmihlášky: My tři králové jdeme k vám **11:45** Kudrnáč Hermie **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Varhanní koncert z chrámu sv. Mikuláše v Ludgeřovicích 2007 **13:20** Zpravodajské Noeviny (451. díl): 3. 1. 2013 **13:40** Octava dies (701. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **14:10** Kibeho: Mariánské poutní místo v Africe **15:05** Přejeme si... **15:20** Noční univerzita: Bůh nás volá jménem: stvoření, milost a spása (1. část) – P. ThLic. Roman Czudek [P] **16:10** V posteli POD NEBESY IV. (8. díl) **17:00** NOEparáda (198. díl) [L] **17:40** Děti Ventanas **18:10** Dotek naděje **18:25** Sedmihlášky: My tři králové jdeme k vám **18:30** Maminčiny pohádky (1. díl): Kukaččí vejce I. **18:40** Dobrý pastýř: Mons. Marcelo Palentini **19:10** Terra Santa News: 2. 1. 2013 **19:30** Stavitelé měst **19:40** Přejeme si... **20:00** Klapka s... (53. díl): Evou a Jaroslavem Boudovými [P] **21:00** Na koberečku **21:10** Okolo houslí **21:35** Outdoor Films s Miloslavem Doležalem (11. díl) **23:05** NOEkreace (164. díl) **23:15** Restituční polemika: Po schválení restitučního zákona **0:40** Octava dies (701. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **1:10** Poslech Radia Proglas.

Úterý 8. 1. 2013: 6:05 Stonavská Barborka 2012: Slavnostní koncert **7:20** Cesta k andělům (57. díl): Jiří Kotalík **8:10** Svatohostýnská hubertská pouť **8:20** V posteli POD NEBESY IV. (8. díl) **9:10** Poodří – mokřady mezinárodního významu České republiky **9:50** Poselství svatých: Svatý Petr **10:05** Barma – Bezmezná naděje **10:25** Octava dies (701. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **10:55** Hudební magazín Mezi pražci **11:40** Sedmihlášky: My tři králové jdeme k vám **11:45** Maminčiny pohádky (1. díl): Kukaččí vejce I. **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Platinové písničky (37. díl): Dechovka **12:35** Kibeho: Mariánské poutní místo v Africe **13:00** Sakartvelo: Země pod Kavkazem **14:20** Kulatý stůl: Putování modrou planetou – Indonésie **15:50** Gospelový sborník **16:05** Přejeme si... **16:20** Súdán: sen naděje **16:45** Terra Santa News: 2. 1. 2013 **17:05** Slovenští redemptoristé v Rumunsku **17:20** Město s pěti věžemi [P] **17:40** Léta letí k andělům (52. díl): Petr Larva **18:00** Noeland (61. díl) **18:30** Maminčiny pohádky (2. díl): Kukaččí vejce II. **18:40** Sedmihlášky: My tři králové jdeme k vám **18:45** Dávní hrdinové: Na konci světa **19:10** NOEkreace (164. díl) **19:20** Se salesiány na jihu Madagaskaru: ANKILILOAKA **19:40** Zpravodajské Noeviny (452. díl): 8. 1. 2013 [P] **20:00** Misie naživo: Mons. Petr Esterka **21:00** Adopce na dálku **21:40** Zpravodajské Noeviny (452. díl): 8. 1. 2013 **22:00** Hlubinami vesmíru **22:45** Poslány sloužit **23:15** Přejeme si... **23:35** Jak potkávat svět **0:55** Poslech Radia Proglas.

Středa 9. 1. 2013: 6:05 Zpravodajské Noeviny (452. díl): 8. 1. 2013 **6:20** Noční univerzita: Bůh nás volá jménem: stvoření, milost a spása (1. část) – P. ThLic. Roman Czudek **7:05** Okolo houslí **7:25** NOEkreace (164. díl) **7:35** Jak potkávat svět **9:00** Ja, Vlado Bočev **9:10** Odpoledne s Olgou Polákovou **9:30** Kurzy Alfa **9:50** Pro vita mundi (13. díl): Jarda Svoboda **10:30** Generální audience Benedikta XVI. [L] **11:30** Berú nás **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Klapka s... (53. díl): Evou a Jaroslavem Boudovými **13:05** Poselství svatých: Svatý Petr **13:20**

Dotek naděje **13:35** Outdoor Films s Miloslavem Doležalem (11. díl) **15:10** Nevzdají se **15:25** O létajícím faráři **15:40** Zpravodajské Noeviny (452. díl): 8. 1. 2013 **16:00** Světoznámé výšivky z Cífera **16:15** Na koberečku **16:25** NOEparáda (198. díl) **17:05** V posteli POD NEBESY IV. (9. díl) [P] **18:00** Octava dies (701. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **18:30** Maminčiny pohádky (3. díl): Modré z nebe **18:40** Sedmihlášky: My tři králové jdeme k vám **18:45** Dobrý pastýř: Mons. Marcelo Palentini **19:20** Terra Santa News: 9. 1. 2013 [P] **19:40** Přejeme si... [P] **20:00** Večer chval [L] **21:20** Léta letí k andělům (7. díl): František Lízna **21:45** Doc. Pavel Nováček, CSc. – Budoucnost už není, co bývala [P] **23:00** NOEkreace (164. díl) **23:10** Vladyka **23:30** Generální audience papeže Benedikta XVI. [P] **0:05** Stonavská Barborka 2012: Slavnostní koncert **1:15** Poslech Radia Proglas.

Čtvrtek 10. 1. 2013: 6:05 Dobrý pastýř: Mons. Marcelo Palentini **6:35** Léta letí k andělům (7. díl): František Lízna **7:00** Platinové písničky (37. díl): Dechovka **7:30** Kibeho: Mariánské poutní místo v Africe **8:20** Súdán: sen naděje **8:45** Misie naživo: Mons. Petr Esterka **9:45** Přejeme si... **10:05** Kulatý stůl: Putování modrou planetou – Indonésie **11:40** Sedmihlášky: My tři králové jdeme k vám **11:45** Maminčiny pohádky (3. díl): Modré z nebe **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Stonavská Barborka 2012: Slavnostní koncert **13:15** Terra Santa News: 9. 1. 2013 **13:40** Generální audience papeže Benedikta XVI. **14:10** Zakynthos **14:35** Pro vita mundi (13. díl): Jarda Svoboda **15:15** Hudební magazín Mezi pražci **16:00** Zpravodajské Noeviny (452. díl): 8. 1. 2013 **16:15** Sakartvelo: Země pod Kavkazem **17:05** Přejeme si... **17:20** Melódia dýhy **17:35** Ars Vaticana (26. díl) [P] **17:45** NOEkreace (164. díl) **18:00** Dávní hrdinové: Na konci světa **18:25** Sedmihlášky: My tři králové jdeme k vám **18:30** Maminčiny pohádky (4. díl): O červeném balónku **18:40** Cesta k andělům (57. díl): Jiří Kotalík **19:30** Budu pomáhat: Spolu dětem [P] **19:40** Zpravodajské Noeviny (453. díl): 10. 1. 2013 [P] **20:00** U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (68. díl) [P] **21:20** Putování po evropských kláštrech: Klášter benediktinek v Loppem, Belgie [P] **21:50** Zpravodajské Noeviny (453. díl): 10. 1. 2013 **22:10** Post Scriptum [P] **22:30** 10 let poté **23:05** Octava dies (701. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **23:40** Barma – Bezmezná naděje **0:05** Zpravodajské Noeviny (453. díl): 10. 1. 2013 **0:20** V posteli POD NEBESY IV. (9. díl) **1:10** Poslech Radia Proglas.

Pátek 11. 1. 2013: 6:05 Zpravodajské Noeviny (453. díl): 10. 1. 2013 **6:20** NOEkreace (164. díl) **6:30** NOEparáda (198. díl) **7:10** Darkovice: křížovou cestou **7:45** Hlubinami vesmíru **8:30** Dotek naděje **8:45** Doc. Pavel Nováček, CSc. – Budoucnost už není, co bývala **10:00** Na koberečku **10:10** Klapka s... (53. díl): Evou a Jaroslavem Boudovými **11:15** Modra **11:40** Sedmihlášky: My tři králové jdeme k vám **11:45** Maminčiny pohádky (4. díl): O červeném balónku **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Přejeme si... **12:20** Berú nás **12:45** Terra Santa News: 9. 1. 2013 **13:05** Ars Vaticana (26. díl) **13:15** Léta letí k andělům (7. díl): František Lízna **13:40** Varhanní koncert z chrámu sv. Mikuláše v Ludgeřovicích 2007 **14:50** Otec Karel Tinka, SDB **15:05** Okolo houslí **15:25** Dobrý pastýř: Mons. Marcelo Palentini **16:00** Zpravodajské Noeviny (453. díl): 10. 1. 2013 **16:15** Město s pěti věžemi **16:35** Se salesiány na jihu Madagaskaru: ANKILILOAKA **16:55** Misie naživo: Mons. Petr Esterka **18:00** Noeland (61. díl)

18:30 Maminčiny pohádky (5. díl): O Heřmanovi a jedovatém býlí I. [P] **18:40** Sedmihlášky: My tři králové jdeme k vám **18:45** 69783 **19:10** Putování po evropských kláštrech: Klášter benediktinek v Loppem, Belgie **19:40** Kouzlo strun [P] **20:00** Noemova pošta: Leden [L] **21:40** Dotek naděje **22:00** Nedělní čtení: Svátek Křtu Páně [P] **22:30** Přejeme si... **22:45** Cesta k andělům (57. díl): Jiří Kotalík **23:35** Hudební magazín Mezi pražci **0:20** Sakartvelo: Země pod Kavkazem **1:10** Poslech Radia Proglas.

Sobota 12. 1. 2013: 6:05 Kouzlo strun **6:20** Post Scriptum **6:40** Hudební magazín Mezi pražci **7:20** Léta letí k andělům (7. díl): František Lízna **7:40** Poselství svatých: Svatý Petr **7:50** Noeland (61. díl) **8:20** Sedmihlášky: My tři králové jdeme k vám **8:25** Dávní hrdinové: Na konci světa **8:55** NOEparáda (198. díl) **9:35** V posteli POD NEBESY IV. (9. díl) **10:25** Ohlédnutí za Celostátním setkáním mládeže Žďár 2012 (17. díl): Večerní mše svatá s promluvou kardinála Dominika Duky **11:35** Okolo houslí **12:00** Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. [P] **12:15** Zpravodajské Noeviny (453. díl): 10. 1. 2013 **12:30** Nedělní čtení: Svátek Křtu Páně **13:00** Přejeme si... **13:15** Súdán: sen naděje **13:45** U NÁS aneb o cimbálu o lidové kultuře (68. díl) **15:05** Město s pěti věžemi **15:25** Platinové písničky (37. díl): Dechovka **16:00** Terra Santa News: 9. 1. 2013 **16:20** Kouzlo strun **16:35** Barma – Bezmezná naděje **16:55** NOEkreace (164. díl) **17:05** Síla evangelia **17:40** Nevzdají se **18:00** Národní park České Švýcarsko a CHKO Labské pískovce (6. díl) [P] **18:25** Sedmihlášky: My tři králové jdeme k vám **18:30** Maminčiny pohádky (5. díl): O Heřmanovi a jedovatém býlí I. **18:40** Misie naživo: Mons. Petr Esterka **19:40** Nadace Divoké husy **20:00** Cesta k andělům (69. díl): Jana Sieberová [P] **20:50** Pláč uprostřed ticha **21:25** Putování modrou planetou: Čína **22:05** Dotek naděje **22:25** Kibeho: Mariánské poutní místo v Africe **23:15** Budu pomáhat: Spolu dětem **23:25** Noční univerzita: Bůh nás volá jménem: stvoření, milost a spása (1. část) – P. ThLic. Roman Czudek **0:15** Varhanní koncert z chrámu sv. Mikuláše v Ludgeřovicích 2007 **1:25** Poslech Radia Proglas.

Neděle 13. 1. 2013: 6:15 Nevzdají se **6:30** Město s pěti věžemi **6:50** Ars Vaticana (26. díl) **7:00** U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (68. díl) **8:20** Světoznámé výšivky z Cífera **8:35** Dotek naděje **8:50** Se salesiány na jihu Madagaskaru: ANKILILOAKA **9:10** Súdán: sen naděje **9:45** Mše svatá z Vatikánu při příležitosti svátku Křtu Páně: Svátek Křtu Páně [L] **11:45** Na koberečku **12:00** Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. [L] **12:20** Zpravodajský souhrn týdne [P] **13:10** Platinové písničky (38. díl): Dechovka **13:45** Cesta k andělům (69. díl): Jana Sieberová **14:35** Budu pomáhat: Spolu dětem **14:45** Doc. Pavel Nováček, CSc. – Budoucnost už není, co bývala **16:00** Léta letí k andělům (7. díl): František Lízna **16:20** Hermie – obyčejná housenka [P] **16:55** Sedmihlášky [P] **17:00** Noeland (33. díl) [P] **17:30** V posteli POD NEBESY IV. (9. díl) **18:20** Ohlédnutí za Celostátním setkáním mládeže Žďár 2012 (17. díl): Večerní mše svatá s promluvou kardinála Dominika Duky **19:30** NOEkreace (165. díl) [P] **19:40** Přejeme si... [P] **20:00** Má vlast 2012: Dub nad Moravou [P] **21:30** Octava dies (702. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] **22:05** Misie naživo: Mons. Petr Esterka **23:10** Nedělní čtení: Svátek Křtu Páně **23:40** Ars Vaticana (26. díl) **23:50** Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. **0:05** Zpravodajský souhrn týdne **0:55** Poslech Radia Proglas.

HLEDÁME PRAKTICKÉHO LÉKAŘE – LÉKAŘKU

V brněnském Centru naděje a pomoci na Vodní 13 máme vybavenou ambulanci pro praktického lékaře, smlouvy se všemi zdravotními pojišťovnami, ale od Nového roku nemáme lékaře či lékařku. Proto hledáme odborníka, který společně s námi si váží života od početí po přirozenou smrt, který je ochoten na tomto poli společně s námi pracovat. Pokud máte zájem o práci u nás, těšíme se na Váš profesní životopis. Více o naší organizaci je na www.cenap.cz.

MUDr. Ludmila Lázníčková
vedoucí organizace

verité

VÉRITÉ
Konviktská 16, 110 00 Praha 1

POUŤ „NETRADIČNĚ DO SVATÉ ZEMĚ“ V ROCE 2013

Po úspěšných poutích „NETRADIČNĚ DO SVATÉ ZEMĚ“ vyhláší Centrum VÉRITÉ další pouť: **13. až 24. března 2013**. Jsou ještě volná místa, přihlaste se do 15. ledna! Uvědomte si, že **patrně v příštích letech taková pouť nebude už možná.**

Podrobný plán poutě je na internetu (www.verite.cz, sekce Cestovní agentura, Poutě do Izraele). Bude navštíveno 51 biblických míst v Izraeli a Jordánsku; z toho 25 míst převážně neznámých i organizátorům tradičních poutí a několik míst nově objevených. Na každém místě budou sděleny důvody pro pravost místa. Pro zvýšení duchovního účinku jsou na 32 místech uvedeny meditační nahrávky. Na některých místech je používána speciální vysíláčka a rádia.

Cena této 12denní pouti, včetně všech doplatek a plné penze je 19.800 Kč + 290 € + 40 € (vízum), přičemž zájezd má vyšší hodnotu (36000 Kč).

UNIKÁTNÍ POUŤ NA KYPR A DO TURECKA V ROCE 2013

Centrum VÉRITÉ vyhláší dále unikátní pouť na Kypr a do Turecka od 14. do 22. května 2013. Celková cena pouti je 19.800 Kč + 270 €. Jsou ještě volná místa, přihlaste se do 15. ledna! Náplní pouti je na internetu www.verite.cz, sekce Cestovní agentura.

Program a přihlášku pošleme poštou nebo e-mailem. Adresa: Centrum VÉRITÉ, Konviktská 16, 110 00 Praha 1. E-mail: cestovka@verite.cz. Dotazy: 222 324 617.

V neděli 13. ledna 2013 ve 4.00 hod. ráno se v bazilice Panny Marie Pomocnice křesťanů ve FILIPOVĚ uskuteční **SLAVNOSTNÍ POUTNÍ MŠE SVATÁ**. Hlavním celebrantem bude litoměřický biskup Mons. Jan Baxant. Poutní chrám spravovaný Římskokatolickou farností Jiříkov se nalézá ve Filipově, místní části Jiříkova, přímo na státní hranici se SRN.

Po pontifikální mši ve 4.00 hod. následuje v 9.00 hod. mše svatá v německém jazyce. V 10.30 hod. se koná mše svatá v českém jazyce a v 17.00 hod. pak česko-německá mše svatá. Tradice mariánského poutního místa sahá do roku 1866, kdy se těžce nemocná Magdaleně Kade při modlitbě zjevila Panna Maria a přislíbila jí uzdravení. Tradici poutí nepřerušily ani desítky let komunistického režimu. V bazilice ve Filipově se po celý rok konají pravidelné české a německé mše svaté, v létě pak mezinárodní festival varhanní hudby.

Další mše svaté v bazilice ve Filipově: Sobota 12. 1. 2013 od 17.00 hod. a oktáv zjevení Panny Marie 14. 1. – 20. 1. 2013 v 17.00 hod.

Liturgická čtení

Neděle 6. 1. – slavnost Zjevení Páně

1. čt.: Iz 60,1–6
Ž 72(71),1–2.7–8.10–11.12–13
Odp.: srov. 11 (*Budou se ti, Hospodine, klanět všechny národy země.*)
2. čt.: Ef 3,2–3a.5–6
Ev.: Mt 2,1–12
Slovo na den: *Obětovali mu dary.*

Pondělí 7. 1. – nez. pam. sv. Rajmunda z Peñafortu

1. čt.: 1 Jan 3,22–4,6
Ž 2,7b–8.10–11
Odp.: 8a (*Dám ti v majetek národy.*)
Ev.: Mt 4,12–17.23–25
Slovo na den: *Sídlili ve stínu smrti.*

Úterý 8. 1. – ferie

1. čt.: 1 Jan 4,7–10
Ž 72(71),1–2.3–4ab.7–8
Odp.: srov. 11 (*Pane, budou se ti klanět všechny národy země.*)
Ev.: Mk 6,34–44
Slovo na den: *Rozděлил všem.*

Středa 9. 1. – ferie

1. čt.: 1 Jan 4,11–18
Ž 72(71),1–2.10.12–13
Odp.: srov. 11 (*Pane, budou se ti klanět všechny národy země.*)
Ev.: Mk 6,45–52
Slovo na den: *Viděl, jak se namáhají.*

Čtvrtek 10. 1. – ferie

1. čt.: 1 Jan 4,19–5,4
Ž 72(71),1–2.14+15bc.17
Odp.: srov. 11 (*Pane, budou se ti klanět všechny národy země.*)
Ev.: Lk 4,14–22a
Slovo na den: *Zdeptané na svobodu.*

Pátek 11. 1. – ferie

1. čt.: 1 Jan 5,5–13
Ž 147,12–13.14–15.19–20
Odp.: 12a (*Jeruzaléme, oslavuj Hospodina! Nebo: Aleluja.*)
Ev.: Lk 5,12–16
Slovo na den: *Na opuštěná místa.*

Sobota 12. 1. – ferie

1. čt.: 1 Jan 5,14–21
Ž 149,1–2.3–4.5–6a+9b
Odp.: 4a (*Hospodin miluje svůj národ. Nebo: Aleluja.*)
Ev.: Jan 3,22–30
Slovo na den: *On musí růst, já však se menšit.*

BREVIÁŘ PRO LAIKY

5. – 12. LEDNA 2013

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 6. 1.		PO 7. 1.		ÚT 8. 1.		ST 9. 1.		ČT 10. 1.		PÁ 11. 1.		SO 12. 1.	
Antifona	226	248	226	248	226	248	226	248	226	248	226	248	226	248
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	226	248	226	248	226	248	226	248	226	248	226	248	226	248
Antifony	233	255	935	1046	950	1062	965	1079	981	1097	998	1115	1014	1132
Žalmy	813	914	936	1046	950	1063	965	1079	981	1097	998	1115	1014	1132
Krátké čtení a zpěv	233	255	241	264	244	268	247	272	251	276	254	279	257	283
Antifona k Zach. kantiku	233	256	241	264	245	268	248	272	251	276	254	280	258	284
Prosby	233	256	241	265	245	269	248	272	251	276	254	280	258	284
Závěrečná modlitba	234	257	1277	1416	245	269	248	273	252	277	255	281	258	284
Modlitba během dne:														
Hymnus	227	249	227	249	227	249	227	249	227	249	227	249	227	249
Antifony	228	250	228	250	228	250	228	250	228	250	228	250	228	250
Žalmy	235	257	940	1052	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138
Krátké čtení	237	259	242	266	245	269	249	273	252	277	255	281	259	285
Závěrečná modlitba	234	257	242	265	245	269	248	273	252	277	255	281	258	284
Nešpory:														
SO 5. 1.														
Hymnus	229	251	225	247	225	247	225	247	225	247	225	247	261	288
Antifony	230	252	238	260	945	1057	960	1073	976	1091	992	1109	1009	1126
Žalmy	230	252	238	261	945	1057	960	1073	976	1091	992	1109	1009	1126
Kr. čtení a zpěv	231	254	239	262	243	267	246	271	250	274	253	278	256	282
Ant. ke kant. P. M.	232	254	240	263	243	267	247	271	250	275	253	278	257	282
Prosby	232	254	240	263	243	267	247	271	250	275	253	279	257	283
Záv. modlitba	234	257	234	257	1277	1416	245	269	248	273	252	277	255	281
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Z JINÝCH NAKLADATELSTVÍ

PEČEŤ DARU DUCHA SVATÉHO • TEOLOGIE SVÁ- TOSTI BÍRMOVÁNÍ

Benedikt Mohelník

Studie o svátosti bířmování, která je doktorskou tezí v obo-
ru dogmatické teologie. Autor se zabývá otázkou, zda je svátost
bířmování správně chápána a zda se jí dostává správného místa
v křesťanském životě. Vychází ze studia novodobé historie diskuse
týkající se bířmování, analyzuje různé způsoby přístupu k tématu
a podrobuje je precizní kritice. Na tomto základě pak předkládá
svůj vlastní příspěvek, v němž rozpracovává důležité dogmatic-
ké otázky: význam svátostného obřadu, charakter
vlastního bířmování, svátostná milost. Objasňuje
je na základě teologie viditelných posláních božských
Osob, rozboru pojmů Kristova kněžství a křesťan-
ského kultu a pojmu dokonalosti. Závěry studie
ozřejmují smysl staleté církevní praxe, která tři
svátosti křesťanské iniciace uspořádává v pořadí
křest, bířmování, eucharistie.

KRYSTAL OP, s.r.o. • Brož., 165x230 mm, 296 stran, 325 Kč

HLÁSEJ SLOVO • ROČNÍ CYKLUS C

*Enzo Bianchi • Z italského přeložil Ctirad Vác-
lav Pospíšil*

Autor předkládá ve svých homiliích zamyšlení
nad nedělními biblickými texty. Výklady zachycují
základní témata jednotlivých čtení z nedělí a slav-

ností celého roku a uvádějí je do souvislosti s duchovním i spo-
lečenským životem křesťanů.

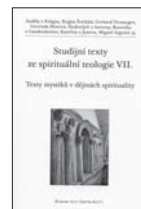
*Karmelitánské nakladatelství
Brož., 135x205 mm, 168 stran, 199 Kč*

STUDIJNÍ TEXTY ZE SPIRITUÁLNÍ TEOLOGIE VII. • TEXTY MYSTIKŮ V DĚJINÁCH SPIRITUALITY

Odpovědný redaktor Michal Altrichter

V této publikaci jsou představeny texty nebo analýzy děl:
Gertrudy Morové (pravnučky sv. Tomáše Mora), bekyně Hade-
wijch z Antverp, Gerharda Tersteegeny (zakladatele pietismu),
Brigity Švédské, Kateřiny Janovské, Anděly z Fo-
ligna, Miguela Argemiry, Roswithy z Gandershei-
mu (první píšící ženy v Německu) aj.

*Refugium Velehrad-Roma s.r.o.
Brož., 142x205 mm, 332 stran, 250 Kč*

NOVÉNA ODEVZDANOSTI

Novéna o důvěryplném odevzdání se Ježíši Kristu, inspirova-
ná osobní spiritualitou italského kněze Dona Dolinda Ruotola
(1882–1970). Vyšlo s církevním schválením.

*Jiří Brauner - Kartuziánské
nakladatelství Brno
Brož., A6, 16 stran, 19 Kč*

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o.,
Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

772 00 Olomouc 2
982707-0262/2011

P. P.

TZ D + 1

771 11 Olomouc 1

Dolní nám. 24
Matice cyrilometodějská s. r. o.